

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Tora nevi'im u-ketuvim

Leusden, Johannes

Amstelodami, 1667

Liber Jobi, Hebraice [...]

urn:nbn:de:hbz:466:1-39406

LIBER JOBI, HEBRAICE איוב

CAPUT I. א

Jobi descriptio: ejusque prima tentatio, amissis facultatibus, & liberis.

א אִישׁ הָיָה בְּאֶרֶץ עֹזִין אִיּוֹב שְׁמוֹ וְהָיָה וְהָאִישׁ
ההוא תם וישר וירא אלהים וסר מרע :
2 ויולדו לוֹ שִׁבְעָה בָנִים וְשֵׁשׁ בָּנוֹת : וַיְהִי מִקְנֵהוּ שִׁבְעַת
3 אֲלָפֵי צֹאן וְשֵׁשֶׁת אֲלָפֵי גְמָלִים וְחֲמֵשׁ מֵאוֹת צֹמֶד
בקר וחמש מאות אתונות ועבדו רבה מאד ויהי
4 הָאִישׁ הַהוּא גָדוֹל מִכָּל בְּנֵי קֶדֶם : וְהָלְכוּ בְנָיו וְעִשְׂוֹ
מִשְׁתֵּה בֵּית אִישׁ וּמִוֹשְׁלָחוֹ וּקְרָאוּ לְשֵׁשֶׁת אַחֵיהֶם
ה לֹאכְלֹל שְׁתוֹת עִמָּהֶם : וַיְהִי כִּי הִקִּיפוּ יְמֵי הַמִּשְׁתָּה
וַיִּשְׁלַח אִיּוֹב וַיְקַדְּשֵׁם וְהִשְׁפִּים בְּבָקָר וְהִעֲלָה עֹלֹת
מִסֶּפֶר כָּלֶם כִּי אָמַר אִיּוֹב אוֹלֵי חֲטָאוֹ בְּנֵי וּבִרְכוּ אֱלֹהִים
6 בְּלִבְבְּכֶם כִּכְהַיַּעֲשֶׂה אִיּוֹב כָּל הַיָּמִים : וַיְהִי הַיּוֹם וַיָּבֹאוּ
בְנֵי הָאֱלֹהִים לְהִתְיַצֵּב עַל יְהוָה וַיִּבֹא אִגַּס הַשָּׁטָן
7 בְּתוֹכָם : וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל הַשָּׁטָן מֵאֵינְךָ תִּבְאֶוּ עֵץ הַשָּׁטָן
8 אֶת יְהוָה וַיֹּאמֶר מְשׁוֹט בְּאֶרֶץ וּמִהַתְהַלֵּךְ בָּהּ : וַיֹּאמֶר
יְהוָה אֶל הַשָּׁטָן הֲשִׁמְתָּ לְבָבְךָ עַל עַבְדִּי אִיּוֹב כִּי אֵינְךָ
כִּמְהוֹ בְּאֶרֶץ אִישׁ תָּם וַיִּשֶׁר יֵרָא אֱלֹהִים וְסָר מִרַע :
9 וַיַּעַן הַשָּׁטָן אֶת יְהוָה וַיֹּאמֶר הַחֲנַס יָדָא אִיּוֹב אֱלֹהִים :
10 הֲלֹא אֶת שְׁכֶת בְּעָרוֹ וּבְעַד בֵּיתוֹ וּבְעַד כָּל אֲשֶׁר לוֹ
מִסָּבִיב מַעֲשֶׂה יָדָיו בְּרִכְתּוֹ וּמִקְנֵהוּ פָרִץ בְּאֶרֶץ : וְאוֹלָם
11 שָׁלַח נֶגֶף יָדְךָ וְנָע בְּכָל אֲשֶׁר לוֹ אִם לֹא עַל פְּנִיךָ
12 יִבְרָכְךָ : וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל הַשָּׁטָן הֲנָה כָּל אֲשֶׁר לוֹ בְּיָדְךָ
דַּק אֵלָיו אֶל־תִּשְׁלַח יָדְךָ וַיֵּצֵא הַשָּׁטָן מֵעַם פְּנֵי יְהוָה :
13 וַיְהִי הַיּוֹם וּבְנֵיו וּבָנֹתָיו אֹכְלִים וְשֹׂתִים יַיִן בְּבֵית אַחֵיהֶם

14 הַבְּכוֹר׃ וּמִלֶּאֱךָ בָּא אֱלֹהֵי אִיּוֹב וַיֹּאמֶר הַבְּקָר הֵיוּ חֲרָשׁוֹת
 וְהָאֲתָנֹת רֵעוֹת עַל־יְדֵיהֶם׃ וְתַפְלֵל שְׁבָאוֹת קָחָס וְאֶת־טו
 הַנְּעָרִים הִכּוּ לְפִי חָרַב וְאִמְלֹטָה רַק אֲנִי לְבִדִּי לְהִגִּיד
 16 לְךָ׃ עוֹד יִזְהַר מְדַבֵּר וְזֶה בָּא וַיֹּאמֶר אֱשֶׁאֱלֹהִים נִפְלְאוֹ
 מִן־הַשָּׁמַיִם וְתִבְעַר בְּצִאֵן וּבְנְעָרִים וְתֹאכַלְסֵם וְאִמְלֹטָה
 17 רַק אֲנִי לְבִדִּי לְהִגִּיד לְךָ׃ עוֹדִי זֶה מְדַבֵּר וְזֶה בָּא וַיֹּאמֶר
 כְּשָׂרִים שָׁמוּ שְׁלֹשָׁה רֵאשִׁים וַיִּפְשְׁטוּ עַל־הַגְּמָלִים
 וַיִּקְחוּסֵם וְאֶת־הַנְּעָרִים הִכּוּ לְפִי חָרַב וְאִמְלֹטָה רַק אֲנִי
 18 לְבִדִּי לְהִגִּיד לְךָ׃ עַד זֶה מְדַבֵּר וְזֶה בָּא וַיֹּאמֶר בְּנִיךָ
 וּבְנוֹתֶיךָ אָכְלִים וְשֹׂתִים יַיִן בְּבֵית אֲחֵיהֶם הַבְּכוֹר׃
 וְהִנֵּה רוּחַ גְּדוּלָה בָּא הִי מַעֲבֵר הַמְדַבֵּר וַיַּעַבְאֲרָבֵעַ
 19 פְּנוֹת הַבַּיִת וַיִּפֹּל עַל־הַנְּעָרִים וַיָּמוּתוּ וְאִמְלֹטָה רַק־
 אֲנִי לְבִדִּי לְהִגִּיד לְךָ׃ וַיִּקַּס אִיּוֹב וַיִּקְרַע אֶת־מַעְלוֹ וַיִּגְזַח
 21 אֶת־רֹאשׁוֹ וַיִּפֹּל אַרְצָה וַיִּשְׁתַּחֲוֶה וַיֹּאמֶר עַרְסִי צִתִּי מִבֶּטֶן
 אִמִּי וְעַרְסֵם אֲשׁוּב שָׁמָּה יְהוָה נָתַן וַיְהוֹרֶה לִקְחָהּ יְהִי שֵׁם
 22 יְהוָה מְבֹרָךְ׃ בְּכָל־זֹאת לֹא־חָטָא אִיּוֹב וְלֹא־נָתַן

חסרא

Cap. II.
 Eiusdem
 altera ten-
 tatio. in
 proprio cor-
 pore: cui
 accedit
 impia uxo-
 ris sugges-
 stio.

חַפְלָה לְאֱלֹהִים׃ וַיְהִי הַיּוֹם וַיָּבֹאוּ בְנֵי א
 הָאֱלֹהִים לְהִתְיַצֵּב עַל־יְהוָה וַיָּבֹא גַם־הַשָּׁטָן בְּתוֹכָם
 2 לְהִתְיַצֵּב עַל־יְהוָה׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־הַשָּׁטָן אֵימָזָה
 תָּבֹא וַיַּעַן הַשָּׁטָן אֶת־יְהוָה וַיֹּאמֶר מִשֵּׁט בָּאָרֶץ
 3 וּמִהֲתַהַלֵּךְ בָּהּ׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־הַשָּׁטָן הֲשִׁמְתָּ לְכַף־
 אֶל־עַבְדִּי אִיּוֹב כִּי אֵין כְּמֹהוּ בָּאָרֶץ אִישׁ תָּם וְיֹשֵׁר יְרֵא
 אֱלֹהִים וְסָר מֵרַע וְעָרְזוּ מַחֲזִיק בְּתַמְתּוֹ וְתַסִּיתָנִי בּוֹ
 4 לְבַלְעוֹ חֲנָם׃ וַיַּעַן הַשָּׁטָן אֶת־יְהוָה וַיֹּאמֶר עוֹד בְּעַד־
 עוֹד וְכָל־אֲשֶׁר לְאִישׁ יִתֵּן בְּעַד נַפְשׁוֹ׃ אֲגִלֵּם שְׁלַח־נָא ה
 5 יָדְךָ וְנֹעַ אֶל־עַצְמוֹ וְאֶל־בְּשָׂרוֹ אֲסַלֵּא אֶל־פְּנֶיךָ בְּרַכְּךָ׃
 6 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־הַשָּׁטָן הֲנִנוּ בִּידְךָ אֶךָ אֶת־נַפְשׁוֹ שָׂמֵר׃
 7 וַיִּצַּא הַשָּׁטָן מֵאֶת־פְּנֵי יְהוָה וַיִּךְ אֶת־אִיּוֹב בַּשַּׁחֲזָרַע

מכף

8 מכף רגלו עד קדקדו: ויקח לו חרש להתגדר בו
 9 והוא ישב בתוך האפר: ותאמר לו אשתו ערך
 10 מחזיק בתמתך בדרך אלהים ואת: ויאמר אליה כדבר
 אחרת הנבלות תדברי גם את הטוב נקבל מאת
 האלהים ואת הרע לא נקבל בכל זאת לא חטא איוב
 בשפתיו:

11 וישמעו שלשת רעי איוב את כל הרעה הזאת הבאה
 עליו ויבאו איש ממקומו אליפו התימני ובלדד השוחי
 וזופר הנעמתי ויועדו יחדו לבוא לגור לו ולנחמו:
 12 וישאו את עיניהם מרחוק ולא הכירוהו וישאו קולם
 ויבכו ויקרעו איש מעלו ויזרקו עפר על ראשיהם
 13 השמימה: וישבו אתו לארץ שכעת ימים
 ושבעת לילות ואין דבר אליו דבר כי ראו כי
 14 גדל הכאב מאד: אחרי כן פתח איוב את פיו
 ויקלל את יומו:

Cap. III.
 Job dete-
 statur diem
 nativitatis
 suae, lau-
 dat mor-
 tem ut bo-
 nam, nec
 vitam
 hanc ho-
 minum per
 seipsam
 magnopere
 expeten-
 dam aut
 amandam
 esse docet.

2 ויען איוב ויאמר: יאבד יום אולד בו והלילה אמר
 3 הררה גבר: היום ההוא יהי חשך אל ידרשהו
 4 האלה ממעל ואל תופע עליו נהרה: ואלהו חשך
 5 וצלמורת תשכן עליו עננה יבעתהו כמרירי יום:
 6 הלילה ההוא יקחהו אפל אל יחד בימי שנה במספר
 7 ירחים אל יבא: הנה הלילה ההוא יהי גלמוד אל תבוא
 8 רננה בו: יקבהו אררי יום העתידים ערר לו ירתן:
 9 יחשכו כוכבי נשפו יקר לאור ואין ואל יראה בעפעפי
 10 י שחר: כי לא סגר דלתי בטני ויסתר עמל מעיני:
 11 12 למה לא מרחם אמורת מבטן יצאתי ואגוע: מדוע
 13 קדמוני ברכים ומה שדים כי אינק: כיעתה שכבתי
 14 ואשקוטי שנת איונינוח לי: עם מלכים ויעצי ארץ
 15 הבנים חרבות למו: או עם שרים זהב להם הסמלאים
 בתיהם

16 בתיהם כסף: או כנפל טמון לא אהיה כעללים לא
 17 ראו אור: שם רשעים חדלו רגזו שם ינחו יגיעי כח:
 18 יחד אסירים שאננו לא שמעו קול נגש: קטן וגדול
 19 שם הוא ועבד חפשי מאדניו: למה יתן לעמל אור כ
 20 וחיים למרי נפש: המחכים למורת ואיננו ויחפרהו
 21 ממטמונים: השמחים אלי גיל ישיש כי ימצאו קבר:
 22 לנכר אשר דרכו נסתרה ויסך אלוה בערו: כי לפני
 23 לחמי אנחתי תבא ויתבו כמים שאנתי: כי פחד כה
 24 פחדתי ויאתיני ואשר יגרת יבא לי: לא שלותי
 26 ולא שקטתי ולא נחתי ויבא רגז:

2 א ויען אליפו התימני ואמר: הנסה דברך
 3 אלק תלאה ועצר במליך מי וכל: הנה יסרת רבים
 4 וידים רפות תחזק: כושל יקימון מליך וברבים
 5 כרעות תאמץ: כי עתה יתבוא אליך ותלא רגעי עדיך ה
 6 ותבהל: הלא יראתך כפלתך תקותך ותם דרכך:
 7 זכר נא מי הוא נקי אבד ואיפה ישרים נכחרו: כאשר
 8 ראיתי חרשי און וזרעי עמל יקצרהו: מנשמת אלוה
 9 יאברו ורוח אפו יכלו: שאנת אריה וקול שחל ושני
 10 כפירים נתעו: ליש אבד מבלי טרף ובני לביא
 11 יתפררו: ואלי דבר יגנבו ותקח אזני שמץ מנרו:
 12 בשעפים מחזיונות לילה בנפל תדרמה על אנשים:
 13 פחד קראני ורעה ורב עצמותי הפחיד: ורוח על פני
 14 יחלף תסמר שערתי בשרי: יעמד ולא אכיר מראהו
 15 תמונה לנגד עיני הממה וקול אשמע: האנוש מאלוה
 16 יצדק אם מעשהו יטהר גבר: הן בעבדיו לא יאמין
 17 ובמלאכיו ישים תהלה: אף שכני בתי חמר אשר
 18 בעפר יסודם יכאוס לפני עש: מבקר לערב יברו כ
 19 מבלי משים לנצה יאברו: הלא נסע יתוסכם מורתו
 20 ולא

Cap. IV:
 Amicorum
 disceptatio-
 nibus &
 suspicioni-
 bus exerce-
 tur. Eli-
 phaz pri-
 mum insit.
 Docet
 Deum fidu-
 ciam esse
 eorum, qui
 timent
 ipsum; at-
 que cum eo
 contendere
 per impa-
 tientiam,
 nefas esse.

Cap. V.
Variis ar-
gumentis
suadet pa-
tenciam
& fidem.

א הוֹלָא בַחֲכָמָה: קִרְאֵנָא הִישְׁעוּנְךָ וְאֵל־מִי מִקְרָשִׁים
 2 תִּפְנֶה: כִּי לֵאשׁוּל יִהְיֶה כְּעֹשׂוֹפֶתֶה תִּמִּית קִנְאָה:
 3 4 אֲנִי רֵאִיתִי אֲשֶׁר מִשְׁרִישׁוֹ אֶקֶב וְנֹהוּ פִתְאֵם: יִרְחֲקוּ
 ה בְּנֵי מִישַׁע וְיִדְכָּאוּ בְשַׁעַר וְאֵין מִצִּיל: אֲשֶׁר קִצְרוּ
 רֵעֵב יֹאכֵל וְאֵל־מִצְנִים יִקְחֵהוּ וְשֹׂאֵף צִמִּים חִילֵם:
 6 כִּי לֹא־יֵצֵא מֵעַפְרֵהוּ אֲוֹן וּמִדְמָה לֹא־יֵצֵחַ עֵמֶל:
 7 8 כִּי אֲדָם לַעֲמֵל יוֹלֵד וּבְנֵי רֵשָׁף יִגְבִּיהוּ עוֹף: אֹלֵם
 אֲנִי אֲדַרֵּשׁ אֵל־אֵל וְאֵל־אֱלֹהִים אֲשִׁים
 9 דְּבַרְתִּי: עֲשֵׂה גְדֻלוֹת וְאֵין חֶקֶר נִפְלְאוֹת עַד־אֵין
 י מִסֵּפֶר: הִנֵּתֵן מִטֵּר עַל־פְּנֵי אֶרֶץ וְשִׁלַּח מַיִם עַל־פְּנֵי
 11 חוּצוֹת: לְשׁוֹם שְׂפֵלִים לְמַרוֹם וְקוֹדְרִים שִׁגְבוּ יֵשַׁע:
 12 מִפֶּר מַחֲשָׁבוֹת עֲרוּמִים וְלֹא־תַעֲשֶׂנָה דִּיהֶם תּוֹשִׁיָה:
 13 14 לִכְר חֲכָמִים בְּעֶרְמָם וְעֵצַת נִפְתָּלִים נִמְהָרָה: יוֹמָם
 טו יִפְגְּשׁוּ חֲשָׁד וְכִלְיָה יִמְשְׁשׁוּ בְצַהֲרִים: וְיֵשַׁע מַחֲרֵב
 16 מִפִּיהֶם וּמִד חֲזָק אֲבִיוֹן: וְתִהְיֶה לְבַל תִּקְוֶה וְעַל־תֵּה
 17 קִפְצָה פִּירָה: הִנֵּה אֲשֶׁרִי אֲנוֹשׁ יוֹכִיחֵנּוּ אֱלֹהֵי וּמוֹסֵר
 18 שְׂדֵי אֵל־תִּמְאָם: כִּי הוּא יִכְאִיב וְיַחֲבֹשׁ יִמְחִץ וְיִדוּ וְיִדוּ קִנְיָ
 19 תִּרְפִּינָה: בְּשֵׁשׁ צָרוֹת יִצִּילְךָ וּבְשִׁבְעֵי לֹא־יִגַּע בְּךָ
 20 כֹּרֵעַ: בְּרֵעֵב פֶּה מָמוֹת וּבְמִלְחָמָה מִיַּד חֶרֶב: בְּשׁוֹט
 22 לְשׁוֹן תַּחֲבֹא וְלֹא תִירָא מִשׁוֹד כִּי יָבוֹא: לְשׁוֹר וּלְכַפֵּן
 23 תִּשְׁחַק וּמַחִית הָאֶרֶץ אֵל־תִּירָא: כִּי עַם־אֲבֵנֵי הַשָּׂדֶה
 24 בְרִיתְךָ וְחַיֵּת הַשָּׂדֶה הַשְּׁלֵמָה לְךָ: וְיִדְעַת כִּי־שְׁלוֹם
 כה אֶהְלֶךְ וּפְקֻדַת נוֹךְ וְלֹא תַחֲטֵא: וְיִדְעַת כִּי־רַב זִרְעֶךָ
 26 וְצִאֲצִיִךְ כְּעֵשֶׂב הָאֶרֶץ: תִּבּוֹא בְכֹלֵךְ אֵלֶיךָ כִּבְר
 27 כְּעֵלוֹת גְּרִישׁ בְּעֵתוֹ: הִנֵּה־זֹאת חֲקֻרְנֹה כִּן הִיא
 שְׁמַעְנָה וְאַתָּה דַע לְךָ:

Cap. VI.
Fobus de
impatencia
admonitus.

וַיַּעַן אִיּוֹב וַיֹּאמֶר: לוֹ שִׁקּוֹל יִשְׁקַל כְּעֵשׂוֹהֵי־תִי
 2 וְהוֹתִי
 3 בְּמֵאזְנִים יִשְׂאוּ־יָחַד: כִּי עֲתָה מַחֲוֹל יָמַיִם יִכְבֵּד
 על

4 על כן דברי לעו : כי חצי שדי עמדי אשר חמתם
 שתה רוחי בעותי אלוה יערכוני : הנהק פרא ה
 6 עלי דשא אס ינעה שור על בלילו : היאכל
 תפל מבלי מלה אס יש טעם בריר חלמות :
 7 מאנה לנגוע נפשי המה כדוני לחמי : מי יתן תבוא
 9 שאלתי ותקורתי יתן אלוה : ויאל אלוה וידכאני
 11 הגרירו ויבצעני : ותהי עודי נחמתיו ואסלדה בחילה
 לא יחמול כילא כחדתי אמרי קדוש : מה כחי
 כי איהל ומח קצי כי אארך נפשי : אס כח
 13 אכנים כחי אס בשרי נחוש : האס אין עזרתי
 14 בי ותושיה נדחה ממני : למס מרעהו חסד ויראת
 שדי יעזוב : אחי בגדו כמו נחל פאפיק נחלים טו
 16 יעברו : הקדרים מני קרח עלימו יתעלם שלג :
 17 בעת יזרבו נצמתו בחמו נדעכו ממקומם : ילפתו
 19 ארחות דרכם יעלו בהתהו ויאכרו : הביטו
 ארחות תמא הליכות שבא קודלמו : בשו ב
 21 כי בטח באו עדיה ויחפרו : כי עתה הייתם לא
 22 תיראו חתת ותיראו : הכי אמרתי הבולי ומכחכם
 שחרו בערי : ומלטוני מיד צרו מיד עריצים תפרוני :
 24 הורוני ואני אחרי שומה שניתי הבינו לי : מה נמרצו כח
 אמרי ישר ומה יוכיח הוכח מפם : הלהוכח מלים
 27 תחשבו ולרוח אמרי נואש : אף על יתום תפילו
 ותכרו על דיעכם : ועתה הואיל ופנו בי ועל פניכם
 29 אס אכזב : שבונא אל תהי עולרה ושבי עור צדקי
 30 בה : הישב לשוני עולה אס חכי לא יבין הוורת : ל
 31 הלא צבא לאנוש על ארץ וכימי שכיר ימיו :
 32 כעבד ישאף צל וכשכיר יקורה פעלו : כן
 33 הנחלתי לי ירחי שונה ולילות עמל מנו לי : אס
 שכבתי

admonitus,
 purgat sese
 ab isto cri-
 mine, ne-
 que enim
 se fastidire
 divinam
 discipli-
 nam, aut
 pra mollitie
 animo desi-
 cere, sed
 terrores, &
 angustias,
 & luctam
 fidei pati:
 atque in
 hoc animi
 astu ad
 Deum su-
 spirat, ac
 libertatem
 filiorum
 anbelat.
 Amicis
 deinde ac-
 cusationem
 reponit, eo-
 que deserti
 officii incu-
 sat.

Cap. VII.
 Ad Deum
 directa
 oratione,
 defendit at-

ונוס
ג'ו
7

3

9

א

1

א עלי
קרי
3

que expli-
cat votum
suum:
iterumque
vanitatem
vite docet,
ut que nihil
in ea sit,
quod dili-
gere nos
eam sua-
deat: &
afflictio-
num mole
oppressus
iterum
gemit,
estuat, &
pro modo
temporum
ac spiritus,
veluti in
tenebris
colluctatur.

רמה ומלעיל

Cap. VIII.
Bildad Fo-
bi in dicen-
do liberta-
tem incre-
pat: atque
justitiam
Dei in his
ipsis casti-
gationibus
ostendit, &
testimoniis
ac exemplis
probat:
eunctam-
que dispu-
tationem
Jobo ap-
plicat.

שכַּבְתִּי וְאָמַרְתִּי מִתִּי אֲקוּם וּמִדָּד עָרַב וּשְׁבַעְתִּי
וְנִדְרִים עָרִי נִשְׁפָּה: לִבְשׁ בְּשֵׁרֵי רֶמֶה וְיִישׁ עֶפְר עוֹרִי רָנַע
וַיִּמָּאֵס יָמִי קָלוּ מִנִּי אֲרָג וַיְכַלּוּ בְּאִפְסֵי תַקְוָה: זָכַר כִּי-
8 רוּחַ חַיִּי לֹא תִשׁוּב עֵינִי לִרְאוֹת טוֹב: לֹא תִשׁוּרֵנִי עֵינַי
9 רְאֵי עֵינֶיךָ בִּי וְאֵינֶנִּי: כָּל־הָ עֲנָוִים לָךְ בֶּן יוֹרֵד שְׂאוֹל לֹא
יֵעֲלֶה: לֹא יִשׁוּב עוֹד לְבֵיתוֹ וְלֹא יִכְרֹנוּ עוֹד מִקוּמוֹ:
11 גַּם אֲנִי לֹא אֲחַשֶׁה פִּי אֲדַבְרָה בְּצַר רוּחִי אֲשִׁיחָה בְּמִר
12 נַפְשִׁי: הֲיִס אֲנִי אִם תִּנִּין כִּי תִשִּׁים עָלַי מִשְׁמֵר: כִּי-
14 אָמַרְתִּי תִנְחַמְנִי עַרְשֵׁי יִשָּׂא בְּשִׁיחִי מִשְׁכְּבִי: וְחַתַּתְנִי
טו בַּחֲלֹמוֹת וּמַחֲזִינוֹת תִּבְעַתְנִי: וְתִבְחַר מִחֲנֹק נַפְשִׁי
16 מוֹת מַעֲצָמוֹתִי: מֵאִסְתִּי לֹא לַעֲלֵם אַחִיהָ חֲדַל מִמֶּנִּי
17 כִּי הִבֵּל יָמִי: מִהָ אֲנוּשׁ כִּי תִגְדַּלְנוּ וְכִי תִשִּׁית אֱלֹהִי
18 19 לִכְבֶּד: וְתִפְקְדֵנוּ לְבִקְרִים לְרֹגְעִים תִּבְחַנְנוּ: כִּמָּה לֹא
כ תִשְׁעָה מִמֶּנִּי לֹא תִרְפְּנִי עַד בְּלַעֲרֵקִי: חֲטָאתִי מִה
אֲפַעַל וְלָךְ נֹצֵר הָאָדָם לִמָּה שְׁמַתְנִי לְמַפְגֵּעַ לָךְ
21 וְאֵהִיָּה עָלַי לְמִשְׁנֵי: וּמִהוּ לֹא תִשָּׂא פִשְׁעִי וְתַעֲבִיר
אֶת-עוֹנֵי כִי עֲתָה לַעֲפָר אֲשַׁכֵּב וּשְׁחַרְתֵּנִי וְאֵינֶנִּי:

אח

וַיַּעַן בִּלְדָד הַשּׁוּחִי וַיֹּאמֶר: עַד-אֵן
3 תִמְלֵל-אֱלֹהִים וְרוּחַ כְּבִיר אֲמַר־יִפֶּךָ: הֲיֹאֵל יַעֲוֶה
4 מִשְׁפָּט וְאִם שְׂדֵי יַעֲוֶה צְדָק: אִם כִּנְעַךְ חֲטָאוּ-
ה וַיִּשְׁלַח כְּבִיר פִּשְׁעִים: אִם אַתָּה תִשְׁחַר אֱלֹהִים וְאֵל-
6 שְׂדֵי תִתְחַנֵּן: אִם צֹד וַיִּשָּׂר אַתָּה כִּי עֲתָה יַעֲוֶה עֲלֶיךָ
7 וְשִׁלֵּם נוֹת צְדָקָךָ: וְהִיָּה רֵאשִׁיתְךָ מִצַּעַר וְאַחֲרֵיתְךָ
8 יִשְׁגָּה מְאֹד: כִּי שִׂאֵל נֶגַע לְדוֹר רִישׁוֹן וְכוֹנֵן לְחֹקֵר
אֲבוֹתָם: כִּי תִמּוֹל אֲנַחְנוּ וְלֹא נִדְעַ כִּי צַר יָמֵינוּ
עָלַי אֲרִיץ: הֲלֹא הִסְיוֹרוֹךְ יֹאמְרוּ לָךְ וּמַלְכִּים יִצְיָאוּ
מִלִּים: הֲיִנְאֵה גִמָּא בְּלֹא בִצָּה יִשְׁגָּא אַחֵו בְּלִי-מִים:
12 13 עֲדָנוּ בְּאִבּוֹ לֹא יִקְטֹף וּלְפָנֵי כָל-חֲצִיר יִבֵּשׁ: בֶּן
אֲרָחוֹת

14 ארחורת כל שכחי אל ותקות חנף תאבר: אשר

יקוט כסלו ובית עכביש מבטחו: ישען על ביתו ולא טו

יעמד יחזיק בו ולא יקום: רטוב הוא לפני שמש

ועל גנתו יונקתו תצא: על גל שרשיו יסבכו בית

אבנים יחזה: אם יבלענו ממקומו וכחש בו לא

ראיתך: הן הוא משובש דרכו ומעפר אחר יצמחו:

הן אל לא ימאסתם ולא יחזיק ביד מרעים: עדיכ

21 הן אל לא ימלה שחוק פיך ושפתך תרועה: שנא' ילבשו

22 בשת ואהל רשעים איננו: ויען אויב ט א

2 ויאמר: אמנם ידעתי כי כן ומה יצרק אנוש עם אל:

4 אס יחפץ לריב עמו לא יעננו אחת מני אלף: חכם

3 לבב ואמיץ פחמיהקשה אליו וישלם: המעתיקה

הרים ולא ידעו אשר הפכם באפו: המרגיז ארץ

6 ממקומה ועמודיה יתפלצון: האמר לחרס ולא יזרח

7 ובעד כוכבים יחתם: נמה שמים לברו ודורך על

8 כמתיים: עשה עש כסיל וכימה וחררי תמן:

9 עשה גדלות עד אין חקר ונפלאות עד אין מספר:

11 הן יעבר עלי ולא אראה ויחלף ולא אבין לו:

12 הן יחתף מי ישכנו מי יאמר אליו מה תעשה:

13 אף 14 חחתי קרי

כי אנכי אעננו אבחרה דברי עמו: אשר אם טו

צדקתי לא אענה למשפטי איתחנן: אם קראתי

16 ויענני לא אאמין כראזן קולי: אשר בשערה ישופני

17 וחרבה פצעי חנם: לא יתנני השב רוחי כי

18 ישבעני ממררים: אם לכה אמיץ הנה ואם

19 למשפט מיועדיני: אם אצדק פי ירשיעני תם אני כ

21 ויעקשני: תם אני לא אדע נפשי אמאסה: אחת

22 היא על כן אמרתי תם ורשע הוא מכלה: אם

23 שוט

Cap. IX.
Job Bilda-
do respon-
dens, pri-
mum iusti-
tiam Dei in
iudiciis
concedit,
eam ulte-
rius
astruit, ne-
que sese Deo
respon-
sare
velle osten-
dit.

26

ל

א

6

24 שוטימית פתאם למסת נקים ילעג : ארץ נתנה
 ביד רשע פני שפטיה יכסה אם לא אפו מי הוא :
 26 כהוים קלו מני רץ ברחו לא דאו טובה : חלפו
 27 עם אניות אבה כנשר יטוש עלי אכל : אם
 28 אמרי אשכחה שיחי אעזבה פניו אבליגה : גרתי
 29 כל עצבתי ידעתי כי לא תנקני : אנכי ארשע
 ל למה זה הכל אינע : אם התרחצתי במי שלג ^{במי קרי}
 31 ורחצותי בבור כפי : אזבשחרת תטבלני ותעבוני
 32 שלמותי : כי לא איש כמוני אעננו נבוא יחדו
 33 במשפט : לא ישבינו מוכיח ישת ידו על שנינו :
 34 לה יסר מעלי שבטו ואמתו אל תבעתני : אדברה ולא טרובתי
 א 9 איראנו כי לא יאכן אנכי עמדי : נקטה נפשי בהי
 2 אעזבה עלי שיחי אדברה במר נפשי : אמר אל
 3 אלוה אל תרשיעני הוריעני על מה תריבני : הטוב
 לך כי תעשק כי תמאס יגיע כפוך ועל עצרת
 4 רשעים הופעת : העני בשר לך אם כראות אנוש
 6 ה תראה : הכימי אנוש מיה אם שנותך כימי גבר : כי
 7 תבקש לעוני ולחטאתי תרוש : על דעתך כי לא
 8 ארשע ואין מדה מציל : רך עצבונני עשוני יחד סביב
 9 ותבלעני : זכר נא כי כחמר עשיתני ואל עפר
 11 י תשיבני : הלא כחלב תתיכני וכגבנה תקפיאני : עור
 12 ובשר תלבישני ובעצמות וגידים תשכבני : היסוחסר
 13 עשית עמדי ופקדתך שמרה רוחי : ואלה צפנת
 14 בלבבך ידעתי כי זאת עמך : אם חטאתי ושמרתני
 טו ומעוני לא תנקני : אם רשעתי אללי לי וצדקתי
 16 לא אשא ראשי שבע קלון וראה עני : ויגאה כשחל
 17 תצורני ותשב תתפלא בי : תחדש ערך נגדיו תרב
 18 כעשך עמדי חליפות וצבא עמי : ולמה מרחם
 הנאתני

Cap. X.
 Deinde
 cum gra-
 ziosius tri-
 bunal, &
 benignio-
 rem judi-
 cem implo-
 rasset, ad
 Deum con-
 vertit ser-
 monem
 ejus gra-
 ziam & be-
 neficia ex-
 tollit, ac
 depradi-
 cat; atque
 eâ fiducia
 causam
 suam co-
 ram eo
 agere sese
 velle de-
 monstrat.

19 הוצאתני אגוע ועין לא תראני : כאשר לא הייתי
 20 אהיה מבטן לקבר אובל : הלא מעט ימי יחדל כ
 21 ישית ממני ואבליגה מעט : בטרם אלך ולא אשוב
 22 אל ארץ חשך וצלמות : ארץ עפתה כמו אפל
 צלמות ולא סדרים ותפע כמו אפל :

Cap. XI.
 Succedit
 Zophar,
 qui castiga-
 ta Jobi, in
 peroranda
 causa sua,
 fiducia ac
 libertate,
 ipsum offi-
 cii admo-
 net, & ad
 preces ac
 poeniten-
 tiam bor-
 tatur: af-
 flictionem
 enim ex
 peccato so-
 lum oriri:
 & Deum
 colentibus
 secunda ac
 prospera
 evenire
 omnia.

א ויען צפר הנעמתי ויאמר : הרב דברים לא ירא
 3 יענה ואם איש שפתים יצדק : בדרך מתים
 4 יחרישו ותלעגו ואין מכלם : ותאמר נד לקחי ובר
 5 הייתי בעיניך : ואולם מיד יתן אלוה דבר ויפתח ה
 6 שפתיו עמו : ויגד לך העלמות חכמה כי
 7 כפלים רתושיה ורעו כי ישה לך אלוה מעונה :
 8 החקר אלוה תמצא אם עד תכלית שדי תמצא :
 9 גבהי שמים מה תפעל עמקה משאול מה תדע :
 10 ארכה מארץ מדה ורחכה מניים : אם יחלף ויסגר
 11 ויקהיל ומי ישיבנו : כי הוא ידע מתי שוא וירא און
 12 ולא יתבונן : ואיש נבוב ילבבוער פרא אדם יולד :
 13 אם אתה הכינות לבך ופרשת אליו כפיד : אם און
 14 בדרך הרחיקהו ואל תשפן באהליך עוליה : כי אזו טו
 15 תשא פניך ממוס והיית מצק ולא תירא : כי אתה
 16 עמל תשכח כמים עברו תזכר : ומצהרים יקום חלד
 17 רזעפה בבקר תהיה : ובטחת כיש תקוה וחפרת
 18 לבטח תשכב : ורבצת ואין מחריר וחלו פניך רבים :
 19 ועיני רשעים תכלינה ומנוס אבד מנהם ותקותם מפח כ

Cap. XII.
 Job, ipse
 defensionis
 sua, amicos
 objurgat,
 quod tan-
 tam opinio-
 nem sa-
 pientia ha-

2 נפש : ויען איוב ויאמר : אמנס כי אתם יב
 3 עם ועמכם תמות חכמה : גם לי לבבי כמוכם
 4 לא נפל אנכי מכם ואת מי אין כמו אלה : שחק
 5 לרעהו אהיה קרא לאלוה ויענהו שחוק צדיק
 6 תמים : לפיד בון לעשתורת שאנן נכון למועדיה
 רגל

beant. & fiduciam ac spem Sanctorum irrideant: se vero tantundem de Deo intelligere, atque familiare sibi ejus esse mysterium ostendit: idque re ipsa docet, ac magnifica de Deo deprecatur.

Cap. XIII. Itaque rursus ad disceptationem cause descendit: sibi que fas esse ostendit, Deum in fide, in judicio adire, & ad tribunal gratia cum eo veluti contendere, & libertate uti, ac innocen-

6 דגל: ישליו אהלים לשרדים ובטחות למרגיזי אל
 7 לאשר הביא אלוה בידו: ואולם שאל נא בהמות
 8 ותרך ועוף השמים ויגד לך: או שח לארץ ותרך
 9 ויספרו לך דגי הים: מי לא ידע בכל אלה כי יד יהוה
 י עשתה זאת: אשר בידו נפש כל חי ורוח כל
 11 בשר איש: הלא און מלין תבחן וחקך אכל יטעם
 12 13 לו: בישישים חכמה וארך ימים תבונה: עמו חכמה
 14 וגבורה לו עצה ותבונה: הן יהרוס ולא יבנה יסגר
 15 טו על איש ולא יפתח: הן יעצר במים ויבשו וישלחם
 16 ויהפכו ארץ: עמו עז ותושיה לו שגג ומשגה:
 17 18 מוליך יועצים שולל ושפטים יהולל: מוסר מלכים
 19 פתח ואסר אזור במתניהם: מוליך כהנים שולל
 כזאיתנים יסלף: מסיר שפה לנאמנים וטעם זקנים
 21 22 יקח: שופך בוז על נדיבים ומזיח אפיקים רפה: מגלה
 23 עמקות מני חשך ויצא לאור צלמות: משגיא לגוים
 24 ויאכרם שטח לגוים וינחם: מסיר לבראשי עם הארץ
 כה ויתעם בטהו לא דרך: ימששו חשך ולא אור ויתעם
 25 יג כשכור: הן כל ראתה עיני שמעה אזני ותבן לה:
 2 כדעתכם ידעתי גם אני לא נפל אנכי מכס: אולם
 4 אני אל שדי אדבר והוכח אל אל אחפץ: ואולם
 ה אתם טפלי שקר רפאי אלל כלכם: מיתן החרש
 6 תחרישון ותהי לכם לחכמה: שמעו נא תוכחתי
 7 ורכוה שפתי הקשיבו: הלא תדברו עוליה ולו
 8 9 תדברו רמיה: הפניו תשאון אם לאל תריבון: הטוב
 10 דנס אחרי כי יחקר אתכם אם כהתל באנוש תהתלו בו: הוכח
 11 ת' יוכיח אתכם אם בסתר פנים תשאון: הלא שאתו
 12 תבעת אתכם ופחדו יפל עליכם: זכרניכם משלי
 13 אפר לגבי חמר גביכם: החרישו ממני ואדברה אני
 ויעבד

14 ויעבר עלי מה: על מה אשא בשרי כשני ונפשי
 15 אשים בכפי: הן יקטלני לא אחל אך דרכי אל טו לוק
 16 פניו אוקח: גם הוא לי לישועה כי לא לפניו חנף
 17 יבוא: שמעו שמועמלתי ואחורתי באזניכם: הנה
 18 נא ערכתי משפט ידעתי כי אני אצדק: מה הוא
 19 יריב עמדי כי עתה אחרישואנוע: אך שתים אל כ
 20 תעש עמדי אז מפניך לא אסתר: כפך מעלי הרהק
 21 ואימתך אל תבעתני: וקרא ואנכי אענה או אדבה
 22 והשיבני: כמה לי עונותי וחטאות פשעי וחטאותי
 23 הודיעני: למה פניך תסתיר ותחשבני לאויב לך:
 24 העלה נדף תערוץ ואת קשיב שתרדף: כי תכתב כה
 25 עלי מרדות ותודישני עונות נעורי: ותשם בספר
 26 רגלי ותשמור כל ארחתי על שרשי רגלי תתחקר:
 27 והוא כרקב יבלה כבגד אכלו עש: אדם ילוד אשה יך א
 28 קצר ימים ושבע דגו: כציון יצא ויכרח כצל ולא
 29 יעמוד: אף על זה פקחה עיניך ואתי תביא
 30 במשפט עמך: מי יתן טהור מטמא לא אחר: אם ה
 31 חרוצים ימיו מספר חדשיו אתך חקו עשירי ולא חקו קר
 32 יעבר: שעה מעליו ויחדל עד ירצה כשכיר יומו: כיש
 33 לעץ תקנה אם יפרת ועוד יחליף ויונקתו לא תחדל:
 34 אם יקין בארץ שרשו ובעפר ימות גזעו: מריח מים
 35 פרה ועשה קציר כמו נטע: וגבר ימות וחלש ויגוע
 36 ארטואיו: אלו מים מניחם ונהר יחרכו ויבש: ואיש
 37 שכב ולא יקום עד בלתי שמים לא יקיצו ולא יערו
 38 ישנתם: מי יתן בשאול רוצפני תסתירני עד
 39 שוב אפך תשיר לי חק ותזכרני: אם ימות גבר
 40 היחיה כל ימי צבאי אחל עד בוא חליפתי:
 41 תקרא ואנכי אענה למעשה ידך תכסף: כי עתה
 42 צעדי

tiam testa-
 ri, atque
 spem suam
 fateri, nec
 erubescere,
 denique
 iudicem
 ipsum exo-
 rare.

Cap. XIV.
 De plagis
 ac cruciati-
 bus suis
 cum, sine
 precedentis
 capitis, di-
 cere coepis-
 set, casque
 non ex oc-
 culto ali-
 quo scelere,
 vel pecca-
 tis vindi-
 candis sibi
 immitti,
 restatus es-
 set: hic in
 eodem ar-
 gumento
 pergit, at-
 que varie
 cum gravi-
 tate affli-
 ctionum
 colluctatur.

animi astus
atque an-
xietates
patitur, nec
liquidò in
istis tene-
bris earum
naturam
sefe capere
fatetur,
speciemque
ira Dei in
iis reformi-
dat: tan-
dem se veri-
tatem Dei
deprecatur,
et ad gra-
tiam ac
misericor-
diam ejus
anhelat.
Cap. XV.
Secunda
actio Eli-
phazi, quâ
Fobum ar-
guit, tan-
quam in-
digna lo-
quutum:
atque tur-
batum i-
psius ani-
mum tran-
quillare
conatur,
utque Deo
minorem
sefe pra-
beat, istos-
que astus
componat,
hortatur
ostensis gra-
vibus Dei
judiciis in
improbos
et hypo-
critas.

17 צערי הספור לא תשמוּר על חטאתי: חתם
 18 בצרור פשעי ותטפל על עוני: ואולם הר נופל
 19 יכול וצור יעתק ממקומו: אבנים שחקו מים תשטף
 כ ספיחה עפר ארץ ותקות אנוש האכרת: תתקפהו
 21 לנצח ויהלך משנה פניו ותשליחהו: יכברו בניו ולא
 22 ידעו יצערו ולא יבין למו: אך בשרו עליו יכאב ונפשו
 א טו עליו תאכל: ויען אליפו התימני
 2 ויאמר: החכם יענה דעת רוח וימלא קדים בטנו:
 3 4 הוכח בדבר לא יסכון ומלים לא יועיל כם: אף
 ה אתה תפר יראה ותגרע שיחה לפני אל: כי
 6 יאלף עונך פיה ותבחר לשון ערומים: ירשיעך
 7 יי' פיה ולא אני ושפתך יענו כך: הראשון אדם
 8 תולד ולפני גבעורת חוללת: הבסור אלוה תשמע
 9 ותגרע אליך חכמה: מה ידעת ולא נדע תבין ולא
 י עמנו הוא: גם שב גם ישיש בנו כפיר מאבך
 11 ימים: המעט ממך תנחומות אל ודבר לאט עמך:
 12 13 מה יקחך לבך ומה ירזמון עיניך: כי תשיב אל
 14 אל הוהך והוצאת מפיה מלין: מה אנוש כי יזכה
 טו וכי יצדק ילוד אשה: הן בקרשו לא יאמין ושמים
 16 לא יזכו בעיניו: אף כי נתעב ונאלח איש שתה
 17 כמים עולה: אחוה שמע לי וזה חזיתי
 18 ואספרה: אשר חכמים יגידו ולא כחרו
 19 מאבותם: להם לבדם נתנה הארץ ולא עבד
 ב זר בתוכם: כל ימי רשעה הוא מתחולל ומספר שנים
 24 נצפנו לעריץ: קול פחרים באזנו בשלום שודד
 22 יבואנו: לא יאמין שוב מני השך וצפו הוא אלי
 23 קרב: גדר הוא ללחם איה ידע כי נכון בידו יום
 24 השך: יבעתהו צר ומצוקה תתקפהו כמלך עתיד
 מט א Cccc לכירור

לכידור: כי נטה אל-אל ידו ואל-שדי יתגבר: ירוץ כה 26
 אליו בצואר בעבי גבי מגניו: כי כסרה פניו בחלבו 27
 ויעש פימה עלי כסל: וישכון ערים נכחדות בתים 28
 לא ישבו למו אשר התעתרו לגלים: לא יעשר ולא 29
 יקום חילו ולא יטה לארץ מנלם: לא יסודי מניחשך ל 30
 יונקתו תיבש שלהבת ויסור ברוח פיו: אל יאמן בשן 31
 נתעה כי שוא תהיה תמורתו: בלא יזמו תמלא 32
 וכפתו לא רעננה: יחמם כגפן בסרו וישלך כזית 33
 נצתו: כי עדת חנף גלמוד ואש אכלה אהלי שחר: 34
 הרה עמל וילד און וכטנם תכין מרמה: לה

ויען איוב ויאמר: שמעתי כאלה רבות ון א 2
 מנחמי עמל כלכם: הקץ לדברי דוח או מה ימריצך 3
 כי תענה: גם אנכי ככם אדברה לו ישנפ שכם תחת 4
 נפשי אחבירה עליכם במלים ואניעה עליכם כמו 5
 ראשי: אאמצכם כמו פיוני שפתי יחשך: אם ה 6
 אדברה לא יחשך כאבי ואחדלה מה מני יהלך: 7
 אך עתה הלאתי השמות כל ערתי: ותקמטני לער 8
 היה ויקס בי כחשי בפני יענה: אפוט טרף וישטמני 9
 חרק עלי בשנוי צריו ילטוש עיניו לי: פערו עלי י 10
 בפיהם בחרפה הכו לחי יחר עלי תמלאון: יסגירני אל 11
 אל עייל ועל ידיו רשעים ירטני: שלו הייתי ויפרפרני 12
 ואחר צורפיו ופצפצני ויקמני לו למטרה: יסבו עלי 13
 ביו פלח כליותי ולא יחמל ישפך לארץ מרדתי: 14
 יפרצני פרץ על פני פרץ ירץ עלי כגבור: שקתפרתי 15
 על גלדי ועללתי בעפר קרני: פני חמרסרה מני 16
 בכיועל עפעפי צלמות: על לא חמם בכפי ותפלתי 17
 זכה: ארץ אל תכסירמי ואל יהי מקום לזעקתי: 18
 גם עתה הנה בשמים ערי ושהדי במרומים: מליצי 19
 כ רעי

Cap. XVI,
 Ostendit
 Fobus,
 quam in-
 dignè ab
 amicis exa-
 gitetur,
 suamque
 parresiant
 magnis ar-
 gumentis
 tuctur, se-
 que fidem
 ac spem
 justorum,
 tam diva
 in afflictio-
 ne & luctu,
 nullâ parte
 abjicere
 posse te-
 statur.

ז ועירי
 חמרסרה קר

21 רעי אל אלוה דלפה עיני: ויזכח לגבר עם אלוה וכן

22 אדם לרעהו: כי שנות מספרי ימותיו וארח לא

Cap. xvii.

Cum ami-

cis Iudicio

contendere

exoptat.

queritur

ipsos offendi

cruce &

afflictioni-

bus suis,

quasi ea

manifestum

ira divina

signum fo-

rent, &

vindicta so-

lum servi-

rent: fidem

piorum im-

plorat: tan-

dem in hac

vita nihil

jucundi sese

sperare, sed

mortem, ut

calamita-

tum & lu-

cta finem,

expectare,

profitetur.

Cap. xviii.

Succedit

rursus Bil-

dad, atque

consolando

Jobo, ut

ipsius mi-

nueret opi-

nionem, se-

hostis loco

puniri, ma-

gnum &

manifestum

esse discri-

men osten-

א רן אשוב אהלך: רוחי חבלה מי נזעכו קברים לי:

2 אס לא התלים עמרי ובהמרותם תלן עיני: שימה

4 נא ערבני עמך מיהוא לידי יתקע: כילבם צפנת

ה משכר על- כן לא תרומם: לחלק יגיד רעים ועיני

6 בניו תכלנה: והציגני למשל עמים ותפרת לפנים

7 אהירה: ותכה מפעש עיני ויצרי כצל כלם: ישמו

9 ישראלים על זאת ונקי על חנף תעדר: ויאחו צדיק

י דרכו וטהר דים סוף אמין: ואלם כלם תשובו ובאו

11 נא ולא אמצא בכם חכם: ימי עברו זמותי נתקו

12 מורשי לבבי: לילה ליום ישמו אור קרוב מפני

13 חשך: אס אקוה שאול ביתי בחשך רפרתי יצועי:

14 לשחת קראתי אבי אתה אמי ואחתי לרמה:

16 טו ואיה אפו תקותי ותקותי מי שורנה: בדי שאר

תדרנה אס יחר על עפר נחת:

וען בלדר השחי ויאמר: עראנה

איך

3 תשימון קנצי למלין תבינו ואחר נדבר: מדוע נחשבנו

4 כבהמה נטמינו בעיניכם: טרף נפשו באפו הלמענה

ה תעזב ארץ ויעתק צור ממקומו: גם אור רשעים ידעך

6 ולא יגה שביב אשו: אור חשך באהלו ונרו עליו

7 ידעך: יצרו צערי אונות שליכהו עצתו: כ שלח

9 ברשת ברגליו ועל שבכה יתהלך: יאחו בעיב פו

י יחזק עליו צמים: טמון בארץ חבלו ומלכדתו על

11 נתיב: סביב בעתהו בלהות והפצהו לרגליו: יהי

13 רעב אנו ואיד נכון לצלעו: יאכל בדי עורו יאכל בדי

14 בכור מות: ינתק מאהלו מבטחו ותצעדהו למלך

טו בלהור: תשבון באהלו מבלי לו יורה על נהו

גפרית: מט ב Cccc 2

16 : **גפרית** ! מתחת שרשיו יבשו וממעל מל קצרו :
 17 : **זכרו אבר מני ארץ ולא שם לו על פני חוץ** :
 19 18 : **יהדפוהו מאור אל חשך ומתבל ידהו** : לא גין לו
 ולא נכד בעמו ואין שרד במגוריו : על זמו נשמו כ
 21 **אחרנים וקדמנים אחו שער** : אך אלה משכנות
וען איוב וט א : **ועל וזה מקום לא ידע אל**
 2 : **ויאמר** : עד אנה הגיון נפשי ותדכאונני במלים :
 3 : **זה עשר פעמים תכלימוני לא תבשו תהכרו לי** :
 4 **ואף אמנם שגיתי אתי תלין משוגתי** : אם אמנם עלי ה
 6 **תגדילו ותוכיחו עלי חרפתי** : דעו אפו כי אלוה
 7 **עותני ומצודו עלי הקיף** : הן אצעק חמסולא אענה
 8 **אשוע ואין משפט** : ארחי גרר ולא אעבור ועל
 9 **נתיבותי חשך ישים** : כבודי מעלי רפשיט ויסר
 עטרת ראשי : יתצני סביבואלך ויסע כעין תקותי :
 11 12 **ויחר עלי אפו ויהשבני לו כצרו** : יחרי יבאו נרודיו
 13 **ויסלו עלי דרכם ויחנו סביב לאהלי** : אחי מעלי
 14 **הרחיק וידעי אך זרו ממני** : חרלו קרובי ומידעי
 15 **שכחוני** : גרי ביתי ואמהתי לזר תחשבני נכרי הייתי טו
 16 **בעיניהם** : לעבדי קראתי ולא יענה במרפי אתחנן
 17 18 **לו** : רוחי ורה לאשתי וחנותי לבני בטני : גם עוילים
 19 **מאסו בי אקומה וידברו בי** : תעבוני כל מתי סודי
 20 **וזה אהבתי נהפכו בי** : בעורי ובבשרי דבקר אעצמי כ
 21 **ואתמלטה בעור שני** : חנני חנני אתם רעי כי יד
 22 **לוהנגעה בי** : למרה תרדפני כמו אל ומבשרי לא
 23 **ושבעו** : מי יתן אפו ויכתבון מלי מי יתן בספר
 24 **ויחקו** : בעט ברזל ועפרת לער בצור יחצבון : ואני כה
 26 **ידעתי גאלי חי ואחרון על עפר יקום** : ואחר עורי
 27 **נקפו זאת ומבשרי אחזה אלוה** : אשר אני אחזה לי
 ועני

dit inter
 mala im-
 proborum
 & piorum;
 ac multis
 infelicem
 impiorum
 statum de-
 pingit.
 Cap. xix.
 Restat: Iob
 Bildadi
 dicta, ex eo
 quod simi-
 lia & gra-
 viora sibi
 eveniant:
 itaque fal-
 so eos urge-
 re, probos
 in hac vita
 meliori
 forte esse,
 quam im-
 probos, at-
 que ista spe
 ipsum de-
 mulcere:
 concludit
 sibi unicam
 consolatio-
 nem in re-
 surrectione
 justorum
 esse, &
 quantâ
 potest
 parrhesiâ
 ac libertate
 fidem suam
 testatur.

28 וְעֵינַי רָאוּ וְלֹא זָכַרְתִּי כְּלֹו כְּלִיתִי בְּחֻקֵי : כִּי תֹאמְרוּ מֵה־
 29 נִרְדַּף לֹו וְשֵׁרֶשׁ דְּבַר נִמְצָא בִּי : גִּוְרוּ לָכֶם מִפְּנֵי
 כְּדוּקְרֵי חֶרֶב כִּי חֲמָה עֹנֹת חֶרֶב לִמְעַן תִּרְעֹז שְׂדֵיךָ :

א כ **Cap. XX. :** וַיַּעַן צוֹפָר הַנְּעֻמְתִּי וַיֹּאמֶר :

2 לֶכֶן שָׁעַפִּי יִשְׁבֹּנֵי וּבְעִבּוֹר חוֹשֵׁי בִי : מוֹסַר כְּלִמָּתִי
 4 אֲשַׁמְעַ וְרוּחַ מִבֵּינֵתִי יַעֲנֵנִי : הַזֹּאת יִדְעַת מִנִּי-

ה עַד מִנֵּי שָׁיִם אֲדַם עָלַי אֲרִץ : כִּי רִנְנַת רָשָׁעִים
 6 מִקְרֹוב וּשְׂמֵחַת חֲנָף עִירֵי רָנָע : אִם יֵעָלֶה

7 לְשָׁמַיִם שִׂאוּ וּרְאֵשׁוּ לַעֲבַי יָגִיעַ : כְּגִלְלוּ לַנֶּצַח
 8 יֵאבֹד רְאוּ וַיֹּאמְרוּ אִיוּ : כַּחֲלוֹם יִעוֹף וְלֹא יִמְצָאוּ וַיִּדָּר

9 כַּחֲזוֹן לַיְלָה : עֵין שׁוֹפֶתוֹ וְלֹא תוֹסֵף וְלֹא עוֹד
 י תִּשׁוּרְנוּ מִמְּקוֹמוֹ : בְּנֵי יִרְצוּ דְלִים וַיִּדְּוּ תִשְׁבְּנָה אֹנֹנוּ :

עלומיו 11 עֲצֻמוֹתַי מִלֹּאן עֲלוֹמוֹ וְעִמּוֹ עַל עֵפֶר תִּשְׁכַּב :
 12 אִם תִּמְתִּיק בְּפִי רַעַי כִּחֲדִידָה תַחַת לְשׁוֹנִי : יִחַמַל

14 עָלַי וְלֹא יַעֲזֹבֵנִי וַיִּמְנַעֵנִי בְּתוֹךְ חֶכְמוֹ : לִחְמוּ בְּמַעֲוֵי
 טו נֶהֱפֵךְ מְרוֹרַת פְּתָנִים בְּקִרְבּוֹ : חֵיל בַּלְעוּי קִאֲנֹנוּ

16 מִבְּטָנוּ יִרְשָׁנוּ אֵל : רֵאשֵׁי פְתָנִים יִנְקוּ תִהְרַגְהוּ לְשׁוֹן
 17 אֶפְעָה : אֵל יֵרָא כַּפְלָגוֹת נִהְרֵי גַחְלֵי דְבִשׁ וְחִמְאַה :

18 מִשִּׁיב יַגְעוֹר אֵי בִלַע כַּחֵיל תְּמוֹרַתוֹ וְלֹא יַעֲלֶם : כִּי
 19 כִּי רִצֵּץ עֹזֵב דְלִים בֵּית גֹּזֵל וְלֹא יִבְנֶהוּ : כִּי לֹא יִדַּע

21 שְׁלוֹ בְּבִטְנוֹ כַּחֲמוֹדוֹ לֹא יִמְלֹט : אֵיךְ שָׂרִיד לֹא אִכְלוּ
 יחידו' 22 עַל כֵּן לֹא יִחַיֵּל טוֹבוֹ : בְּמִלְאוֹת סַפְקוֹ יִצַּר לוֹ כְּלֵי יָדָי

23 עֵמֶל תִּבְאֲנוּ : יְהִי לִי מִלֹּא בְטָנוּ יִשְׁלַחֲבוּ חֲרוֹן אַפּוֹ
 24 וַיִּמְטַר עֲלֵימוֹ בְּלַחֲמוֹ : יִבְרַח מִנְשֵׁק כְּרוֹל תַּחֲלִפְהוּ

כֶּה קֶשֶׁת נְחוּשָׁה : שֶׁלֶף וַיִּצֵא מִגֹּוה וּבִרְק מִמְּרוֹרַתוֹ יִהְלֹךְ
 26 עָלָיו אֲמִים : כָּל חֶשֶׁךְ טָמוֹן לְצַפּוֹנָיו תֹּאכְלֶהוּ אֲשֶׁלֶא

27 גַּפְחַי יִרַע שְׂרִיד בְּאֵהָלוֹ : יִגְלוּ שָׁמַיִם עֹנֵנוּ וְאֲרִץ מִלֵּילָה
 28 מִתְּקוּמָתוֹ לֹו : יִגְלֵי בּוֹל בֵּיתוֹ נִגְרוֹרַת בְּיוֹם אַפּוֹ :

מלטיא

Cap. XX. Zophar, repetit à ex ultimis verbis Iobi disputatio- ne, quam miseri sint improbi & hypocritæ, etiam in summa felicitate, ulterius explicare atque firmare ag- greditur.

29 זה חלק אדם רשע מאלהים ונחלת אמרו מאל :

ויען איוב ויאמר : שמעו שמעו מלתי ותהי כא

Cap XXI.

Jobus contra felicitatem impiorum in hac vita multis praedicat, atque exemplis et testimoniis confirmat: quamque vana ista sit consolandi ratio, non affligi pios ut impios, atque habere ipsos quod in hac vita expectent, ostendit.

3 זאת תנחומתיכם : שאוני ואנכי אדבר ואחר דברי

4 תלעגו : האנכי לאדם שיחי ואם מדוע לא תקצר

6 רוחי : פנא אלי והשמוו שמויך על פה : ואסזכרתי ה

7 ונבהלתי ואחזי בשרי פלצות : מדוע רשעים יהיו עתקו

8 גם גברו חיל : זרעם נכון לפניהם עמסו צאצאיהם

9 לעיניהם : בתיהם שלום מפחד ולא שבט אלוה

10 עליהם : שורו עבר ולא יגעל תפלט פרתו ולא

11 תשכל : יש לחובב צאן עויליהם וילדיהם ירקרו

13 12 יסאו בתף וכבוד וישמחו לקול עוגב : יכלו בטוב

14 ימיהם וכרנע שאולי יחתו : ויאמרו לאל סור ממנו

15 ורעת דרכיך לא חפצנו : מה שדי כי נעברנו ומה טו

16 נועיל כי נפגענו : הן לא בידם טובים עצרת רשעים

17 רחקה מני : כמה נרד רשעים ידעך ויבא עלינו אידם

18 חבלים יחלק באפו : יהיו כתבן לפני רוח וכמין

19 גנבתו סופרה : אלוה יצפן לבניו אונו שלם אליו

20 יראו עינו כידו ומחמת שדי ישתה : כ

21 כי מרד חפצו בביתו אחריו ומספר חדשיו חצצו :

23 22 הלא ילמד דעת והוא רמים שפוט : זה ימות בעצם

24 תמו כלו שלאנו ושלו : עטינו מלאו חלב ומה

25 עצמותיו ישקה : וזה ימות בנפש מרה ולא אכל

26 בטובה : יחד על עפר ישכבו ורמה תכסה עליהם :

28 27 הן ידעתי מחשבותיכם ומזמורת עלי תחמסו : כי

29 תאמרו איה בית נריב ואיה אהל משכנות רשעים :

30 הלא שאלתם עובדי דרך ואתתם לא תנכרו : כי

31 ליום איד יחשך רע ליום עברות יבלו : מי יגיד על

32 פניו דרכו והוא עשה מי שלם לו : והוא לקברות

יובל

33 יובל ועל גדיש ישקוד: מתקולו דגבי נחל ואחריו

34 כל אדם ישוך ולפניו אין מספר: ואיך תנחמוני הבל

Cap. XXII. ויען אליפז

Eliphaz, tertiâ actione, Jobum re-vocat à nimia ista libertate, à postulando judicio, et testanda innocentia: atque diversa argumenta in eam rem adfert: rur susque multa salubriter monet, et hortatur, atque Dei favorem et opem expectare jubet.

כב ותשובתיכם נשאר מעל:

2 התמני ויאמר: הלא אל יסבך גבר כי יסבך עלימו

3 משכיל: החפץ לשרי כי תצדק ואם בצע כפי תתם

4 דרכיך: המיראתך יכחך יבוא עמך במשפט:

6 ה הלא רעתך רבה ואין קץ לעונותיך: כי תחבל אחיך

7 הנם ובגרי ערומים תפשיט: לא מים עיף תשקה

8 ומרעב תמנע לחם: ואיש זרוע לו רחיצו ונשוא

9 פנים ישב בה: אלמנות שלחת ריקם וזרעות יתמים

י ידבא: על בן סביבותיך פחים ויבהלך פחד פתאום:

11 12 או חשך לא תראה ושפעת מים תכסך: הלא אלוה

13 גבה שמים וראה ראש כוכבים כירמו: ואמרת מה

14 ידע אל הכעד ערפל ישפוט: עבים סתר לו ולא

15 יראה וחוץ שמים יתהלך: הארח עולם תשמור

16 אשר דרכו מתי און: אשר קמטו ולא עת נהר יצק

17 יסודם: האמרים לאל סור ממנו ומה יפעל שדי למו:

18 והוא מלא בתיהם טוב ועצרת רשעים רחקה מני:

כ 19 יראו צדיקים וישמחו ונקי ילעג למו: אם לא נבחד

21 קימנו ויתרם אכלה אש: הסבך נא עמו ושלם בהם

22 תבואתך טובה: קחנא מפיו תורה ושים אמריו

23 בלבבך: אם תשוב עד שדי תבנה תרחיק עולה

24 מאהלך: ושית על עפר בצר ובצור נחלים אופיר:

26 כהוהיה שדי בצריך וכסף תועפות לך: כי אז על שדי

27 תתענו ותשא אל אלוה פניך: תעתיר אליו וישמעך

28 ונדריק תשלם: ותגור אמר ויקם לך ועל דרכיך נגה

29 אור: כי השפילו ותאמר גוה ושח עינים ושע:

לימלט ארנקי ונמלט בכר כפוך:

ויען

מט ד Cccc 4

Iobus defendit votum & provocacionem suam ad Dei iudicium. docet que id cum nulla parte pietatis pugnet. sibi vero necessarium esse, partim propter tenebras & caliginem, quibus Deus sese velabat, ita ut non explicare constaret, quid de afflictionibus esset sentientium: partim propter luctum & terrores, quos patiebatur, cum tamen sua integritate sibi conscius foret.

Opponit Eliphazo obscuritatem iudiciorum Dei erga improbas.

ויען איוב ויאמר: גם היום מרי שחי ירי כנ
כבדה על אנחתי: מיתן ידעתי ואמצאהו אבוא עד
תכונתו: אערכה לפניו משפט ופי אמלא תוכחות:
אדעה מלים יענני ואבינה מה יאמר לי: הברכ כחה
יריב עמדי לא אף הוא ישם בי: שם ישר נוכח עמו
ואפלטתה לנצח משפטי: הן קדם אהלך ואיננו ואחור
ולא אבין לו: שמאול בעשתו ולא אחז יעטף ימין ולא
אראה: כי ידע דרך עמדי בחנני כזהב אצא: באשרו י
אחזה רגלי דרכו שמרתי ולא אט: מצות שפתיו ולא
אמיש מחקי צפנתי אמרי פיו: והוא באחד ומי ישיבנו
ונפשו אותה ויעש: כי ישלים חקי וכהנה רבות עמו:
על כן מפניו אבהל אתבונן ואפחד ממנו: ואל הדרך טו
לבי ושדי הבהילני: כי לא נצמתי מפני חשך ומפני
כסה אפל: מדוע משדי לא נצפנו עתים וידעו לא
חזו ימיו: גבולת ישיגו עדר גזלו וירעו: חמור 2 ויריעו 3
יתומים יגהנו יחבלו שור אלמנה: יטו אבינים 4 קיי
מדרך יחד חפאו ענוי ארץ: הן פראים במדבר ה עניק
יצאו בפעלם משחרי לטרף ערכה לו לחם
לנערים: בשדה בלילו יקצירו וכרם רשע 6 יקצורו ק
ילקשו: ערום ילינו מבלי לבוש ואין 7
כסות בקרחה: סורס הרים ירטבו ומבלי 8
מחסה חבקו צור: יגזלו משד יתום ועל עני יחבלו: 9
ערום הלכו בלי לבוש ורעבים נשאו עמר: בין שורתם י
יצהירו יקבים דרכו ויצמאו: מעיר מתים ינאקו 12
ונפש חללים תשוע ואלוה לא ישים תפלה: רמה 13
היו במרדי אור לא דהפירו דרכו ולא ישבו
בנתיבותיו: לאור יקום רוצח יקטל עני ואביון ובלילה 14
יהי כננב: ועין נאף שמרה נשף לאמר לא תשורני טו

עין

16 עין וסתר פנים ישים: חתר בחשך בתים יומם חתמו
 17 למו לא ידעו אור: כי יחדו בקר למו צלמות כי
 18 יכיר בלהות צלמות: קל הוא על פנימים
 תקלל חלקתם בארץ לא יפנה דרך פרמים:
 19 ציה גם הם יגזלו מימי שלג שאול חטאו:

Cap. xxv.
 Etiam Bil-
 dad Jobum
 temeritatis
 arguit,
 quod Dei
 tribunal
 adire postu-
 let: atque
 istud terri-
 bili quā-
 dam maje-
 state cir-
 cumseptum
 esse; & nec
 hominem
 quidem i-
 psum satis
 justum esse
 docet.
 Cap. xxvi.
 Job Bilda-
 di sermones
 castigat, ut
 parum sco-
 po, atque
 egri animi
 solatio ser-
 vientes. I-
 pse autem
 majestatem
 illam Dei
 agnoscit,
 eamque
 pulchrè
 describit at-
 que exor-
 nat.

כ ישכחרו רחם מתקורמה עוד לא יזכר ותשבר
 21 כעין עוליה: רעה עקרה לא תלד ואלמנה לא
 22 ייטיב: ומשך אבירים בכחו יקום ולא יאמין בחיין:
 23 יתן לו לבטח וישען ועיניהו על דרכיהם: רמו מעט
 24 כה ואיננו והמכו ככל יקפצון וכראש שבלת ימלו: ואם
 כה לא אפו מי יכזיבו וישם לאל מלתי: ויען

בלדד השחי ויאמר: המשל ופחד עמו עשה שלום
 2 במרומו: היש מספר לגרודיו ועל מי לא יקום אוריהו:
 3 ומה יצדק אנוש עם אל ומה יזכה ילוד אשה: הן עד
 4 ירח ולא יאהיל וכוכבים לא יזכו בעיניו: אף כי

אכן אנוש רמה וכן אדם תולעה: ויען איוב
 2 ויאמר: מה עזרת ללא כח הושעת זרוע לא עו:

3 מה יעצת ללא חכמה ותושיה לרב הודעת: את מי
 4 ה הגדת מלין ונשמת מי יצאה ממך: הרפאים יחוללו
 5 מתחת מים ושכניהם: ערום שאול נגדו ואין כסות
 6 לאבדון: נטה צפון על תהו תלה ארץ על בלימה:

7 צרר מים בעביו ולא נבקע ענן תחתם: מאה פני
 8 כסה פרשו עליו עננו: חק חג על פנימים עד תכלית
 9 אור עם חשך: עמודי שמים ירופפו ויתמהו מגעתו:
 10 בכחו רגע הים ובתובנתו מחץ רהב: ברוחו שמים
 11 שפרה חללה ידו נחש ברח: הן אלה קצות דרכו
 12 ומה שמין דבר נשמעו ורעם גבורתו מיתכונן:

13 ויסקף איוב שאת משלו ויאמר: חיאל הסיר
 14 משפטי

Cap. xxvii.
 Causam

אכז

3 משפטי וְשָׂדֵי חֹמֶר נִפְשֵׁי: כִּי כָל עוֹד נִשְׁמָתִי בִּי וְרוּחַ *perorare*
 4 אֱלֹהִים כְּאִפִּי: אִם תִּדְבַרְנָה שְׂפָתַי עוֹלָה וּלְשׁוֹנִי אִם *incipit: at-*
 יִהְיֶה רַמְיָה: חֲלִילָה לִּי אִם אֶצְדִּיק אֶתְכֶם עַד אֲגוּעָה *que cur*
 6 לֹא אֶסֶר תַּמְתִּי מִמֶּנִּי: בְּצַדִּיקִי הַחֹקֵתִי וְלֹא אֲרַפֶּה *amicorum*
 7 לֹא יִחַרְף לִבִּי מִיָּמִי: יְהִי כְרִשְׁעִי אִיבִי וּמִתְקוֹמֵמִי *sermonibus*
 8 כְּעוֹל: כִּי מִה־תִּקְוֹת חֲנָף כִּי יִבְצַע כִּי יִשַׁל אֱלֹהִים נִפְשׁוֹ: *atque ra-*
 9 הַצַּעֲקוֹתַי שִׁמְעוּ אֵל כִּי תִבּוֹא עָלָיו צָרָה: אִם עַל שְׂדֵי *tionibus*
 11 יִתְעַנֶּנּוּ יִקְרָא אֱלֹהִים בְּכָל־עֵת: אֹרְחָה אֶתְכֶם בֵּיד אֵל *accedere*
 12 אֲשֶׁר עִם שְׂדֵי לֹא אֶכְחָד: הֲיִן אַתֶּם כָּלְכֶם חַיִּיתֶם *vereat*
 13 וְלִמָּה זֶה הַבֵּל תִּהְבְּלוּ: זֶה חֵלֶק אֲדָם רִשְׁעִי עִם־אֵל *exponit:*
 14 וְנִחַלְתֶּם עֲרִיצִים מִשְׂדֵי יִקְחוּ: אִם יִרְכּוּ בָנָיו לְמוֹ חֶרֶב *hypocri-*
 15 וְצִאֲצִאוּ לֹא יִשְׁבְּעוּ לֶחֶם: שְׂרִידֵי בַמּוֹת יִקְבְּרוּ *seos*
 16 וְאֶל־מִנְתֵּי לֹא תִבְכְּרוּ: אִם יִצְבֹּר כְּעַפְרֵי כֶסֶף *hoc fore cri-*
 17 וְכַחֲמֹר יִבִּין מִלְבוּשׁ: יִכִּין וְצִדִּיק יִלְבֹּשׁ וְכֶסֶף נָקִי *men, atque*
 18 יִחַלֵּק: בְּנֵה כְּעֵשׂ בֵּיתוֹ וְכֶסֶף עֲשֵׂה נֹצֵר: עֲשִׂיר *judicis Dei*
 19 יִשְׁכַּב וְלֹא יֶאֱסֹף עֵינָיו פֶּקַח וְאִיגִנּוּ: תִּשְׁיָנְהוּ כַּמַּיִם כ *ab eo sese*
 21 בְּלִהוֹרֵת לַיְלָה גִּנְבְּתוֹ סוּפְרָה: יִשְׂאֵהוּ קָדִים וְיִלְךְ *absterreri*
 22 וְיִשְׁעֲרֵהוּ מִמְּקוֹמוֹ: וְיִשְׁלַךְ עָלָיו וְלֹא יִחְמוֹל מִיָּדוֹ בְּרוּחַ *ostendit.*
כח יִבְרַח: יִשְׁפֹּק עֲלֵימוֹ כַּפֵּימוֹ וְיִשְׂרַק עָלָיו מִמְּקוֹמוֹ: *Cap. xxviii.*
 2 יִשׁ לְכֶסֶף מוֹצֵא וּמְקוֹם לְזֶה־בִּיזְקוֹ: בְּרוּךְ מִעַפְרֵי קֶחַ *Sapientiam*
 3 וְאִבְן יִצּוֹק נְחוּשָׁה: קִץ שֵׁם לַחֲשֵׁף וּלְכָל־תְּכֵלֵת הוּא *Dei homi-*
 4 הוֹקֵר אִבְן אֶפֶל וְצִלְמוֹת: פֶּרִץ נַחֲלֵי מַעַם־גֹּר *nibus esse*
 5 הַנִּשְׁבָּחִים מִנִּירְגֹל דָּלוּ מֵאֲנוּשׁ נְעוּ: אֶרֶץ מִמְּנַהֵה *imperuesti-*
 6 יִצֵּא לֶחֶם וְתַחֲתִיָּה נִהַפֵּךְ כְּמוֹ־אֵשׁ: מְקוֹם־סִפְרֵי *gabilem,*
 7 אֲבִנִיָּה וְעִפְרָתָה זֶה־לוֹ: נָתִיב לֹא יִדְעוּ עֵיט וְלֹא *atque Deo*
 8 שׁוֹפְתוֹ עֵין אִיהָ: לֹא־הִדְרִיכָהוּ בְנֵי־שַׁחַץ לֹא־עֲדָה *solī ab ater-*
 9 עָלָיו שַׁחַל: בַּחֲלָמִישׁ שִׁלְחֵי־דוֹ הַפֶּךְ מִשְׂרַשׁ הָרִים: *no eam con-*
 10 בְּצוּרוֹת יְאִרִים בִּקְעָה וְכָל־יָקָר רֵאתָה עֵינֵנוּ: מִבְּכֵי *stare &*
 נַהֲרוֹת *praesentem*
esse.

ט

6

נהרות חכשות עלמה יצא אור :

12 והחכמה מאין תמצא ואי זה מקום

13 בינה : לא ידע אנוש ערכה ולא תמצא בארץ החיים :

14 טו תהום אמר לא ביהא וים אמר אין עמדי : לא יתן

16 סגור תחתיה ולא ישקל בסף מחירה : לא תסלה

17 בכתם אופיר בשהם יקר וספיר : לא יערכנה זהב

18 וחוכית ותמורתה כליפז : ראמור וגביש לא יזכר

19 ומשך חכמה מפנינים : לא יערכנה פטרת כוש

ככתם טהור לא תסלה : והחכמה מאין

21 תבוא ואי זה מקום בינה : ונעלמה מעיני כל חיו מעוף

22 השמים נסתרה : אבדון ומורת אמרו באזנינו שמענו

23 שמעה : אלהים הבין דרכה והוא ידע את מקומה :

24 כיהוא לקצות הארץ ביטתחת כל השמים יראה :

26 כה לעשות לרוח משקל ומים תבן במדה : בעשתו למטר

27 חק ודרך לחיז קולות : אזראה ויספרה הכינה

28 וגם חקרה : ויאמרו לארס הן יראת אדניה היא חכמה

כט וסוד מרע בינה : ויסף איוב שאת משלו

2 ויאמר : מיתנני כירחיקדם כימי אלוה ישמרני :

3 4 בהלונרו עלי ראשי לאורו אלה השך : כאשר הייתי

ה בימי חרפי בסוד אלוה עלי אהלי : בעוד שדי עמדי

6 סביבותי נערי : ברחץ הליכי בחמרו וצור יצוק עמדי

7 פלגי שמן : בצאתי שער עלי קררת ברחוב אבין

8 מושבי : ראוני נערים ונחבאו וישישם קמו עמדו :

9 שרים עצרו במלים וכף ישימו לפיהם : קול נגידים

11 נחבאו ולשונם לחכם דבקה : כי און שמעה

12 ותאשרני ועין ראיה ותעדני : כראמלט עני

13 משועורזום ולא עזר לו : ברכת אובד עלי תבא

14 ולב אלמנה ארנן : צדק לבשתי ולבשני כמעיל

וצניף

Cap. xxix.
De se &
causa sua
propius
dicere inci-
pit: hoc au-
tem capite
narrat pri-
stinam
suam felici-
tatem, te-
stem inte-
gritatis
suae atque
divinae be-
nevolentiae.

וצניף משפטי: עינים הייתי לעור ורגלים לפסח אני: טו
 אב אנכי לאביונים ורב לא ידעתי אחקרהו: 16
 ואשברה מתלעות על ומשניו אשליך טרף: 17
 ואמר עם קני אגוע וכחול ארבה ימים: 18
 שרשי פתוח אלהים מים וטר ילין בקצדי: 19
 כבודי חדש עמד וקשתי בידי תחליף: לי שמעו ויחלו כ: 21
 וידמו למו עצתי: אחרי דברי לא ישנו ועלימו תטף: 22
 מלתי: ויחלו כמטר לי ופיהם פערו למלקוש: אשחק 23
 אליהם לא יאמינו ואור פני לא יפילון: אבחר דרכם כה
 ואשב ראש ויאשכון במלך בגדוד כאשר אבליים
 ינחם: ועתה שחקו עלי צעירים מפני לימים אשר ל א
 מאסתי אבותם לשירת עם כלבי צאני: גם כה ידוהם 2
 למה לי עלימו אבד כלח: בחסר ובכפן גלמוד 3
 הערקים ציה אמש שואה ומשאה: הקטפים מלוח 4
 עלי שחו שרתמים לחמם: מן גו יגרשו יריעו ה
 עלימו כגנב: בערוץ גחלים לשכן חרי עפר וכפיים: 6
 בין שיחים ינהקו תחת חרול יספחו: בני נבל גם בני 7
 בלי שם נכאו מן הארץ: ועתה ננינתם הייתי ואחי 8
 להם למלה: תעבוני רחקו מני ומפני לא חשכורק: 9
 כי יתרו פתח ויענני ורסן מפני שלחו: על ימין פרחח 11
 יקומו רגלי שלחו ויסלו עלי ארחורת אידם: נתסו 12
 גתיבתי להייתי יעילו לא עזר למו: כפרץ רחב יאתיו 14
 תחת שאה התגלגלו: ההפק עלי בלהות הירדף טו
 כרוח נרבתי וכעב עברה ישעתי: ועתה עלי 16
 תשתפק נפשי יאחזוני ימני עני: לילה עצמי נקר 17
 מערי וערקי לא ישכבון: ברב כח יתחפש לבושי 18
 כפי כתנתי יאזרני: הרני לחמר ואתמשל כעפר 19
 ואפר: אשוע אליך ולא תענני עמדתי ותתבונן בי: כ
 תהפק

Cap. xxx.
 Comparat
 statum
 suum pra-
 sentem,
 priori per
 omnia con-
 trarium.

יתרו קרי
 להווי קרי

22

28

7

2

היא
והר

14

21 22 תהפך לאכזר לי בעצם ידך תשטמני : תשאני אל

23 רוח תרכיבני ותמנני הנשוה : כי ידעתי מות תשיבני חסיה קרי

24 ובית מועד לכל חי : אך לא יבעי שלחיד אם בפידו

כה להן שוע : אם לא בכיתי לקשה יום עגמה נפשי

26 לאביון : כי טוב קייתי ויבא רע ואיחלה לאור ויבא

27 28 אפל מעיר תחוו ולא דמו קדמני מי עני : קדר הלכתי

29 בלא חמה קמתי בקהל אשוע : אח הייתי לתניסורע

ל לבנות יענה : עורי שחר מעלי ועצמי חרה מני חרב :

Cap. xxxi. Amolitur injustam suspicionem de causa afflictionum suarum, perque varia peccatorum genera transit; atque studium suum in colenda humanitate, pietate, officiiisque omnibus in Deum et homines proficitur: tandem magnam fiduciam ad Deum judicem provocat.

לא ויהי לאבל בנרי ועגבי לקול בכים : ברית כרתי לעיני

ומה אתבונן על בתולה : ומה חלק אלוה ממער

3 ונחלת שדי ממרומים : הלא איד לעול ונכר לפעלי

ה 4 און : הלא הוא ראח דרכי וכל צעדי יספור : אם

6 הלכתי עם שוא ותחש על מרמה רגלי : ישקלני

7 במאזני צדק וידע אלוה תמתי : אם תטרה אשרי

מני הדרך ואחר עיני הלק לבי וככפי רבך מאום :

8 9 אזרעה ואחר יאכל וצאצאי ישרשו : אם נפתה לבי

על אשה ועל פתח רעי ארכתי : תטחן לאחר אשתי

ועליה כרעון אחרין : כי הוא זמה והיא עון פלילים :

12 כי אש היא ער אברון תאכל ובכל תבואתי תשרש :

13 14 אם אמאם משפט עבדי ואמתי ברבם עמדי : ומה

טו אעשה כי יקום אל וכי יפקד מה אשיבנו : הלא בכטן

16 עשני עשה ויכונונו ברחם אחר : אם אמנע מחפץ

17 דלים ועיני אלמנה אכלה : ואכל פתי לבדי ולא

18 אכל יתום ממנה : כי מנעורי גדלני כאב ומבטן

19 אמי אנחנה : אם אראה אויב מבלי לבוש ואין

כ כסות לאביון : אם לא ברכוני חלצו ומגז כבשי חלצו קרי

21 יתחמם : אם הניפותי על יתוסידי כי אראה בשער

22 עזרתי : בתפי משכמה תפול ואזרעי מקנה תשבר :

כי

היא קרי והוא ק

24 כִּי־פָחַד אֵלַי אִיד אֶל וּמִשְׁאֵתוֹ לֹא אֹכַל : אִם־שָׁמַחְתִּי
 25 זָהָב כֶּסֶף וְלֹכְתָם אִמְרַתִּי מִבְּטָחִי : אִם־אֲשַׁמַּח כִּי־כֹה
 26 רַב חֵילִי וְכִי־כָבִיד מִצְאָה יָדַי : אִם־אֲרֹאֶה אֹר כִּי־יֵהָל
 27 וְיִרְחַק רֵגְלֵי : וְיִפְרֹת בְּסִתֵּר לִבִּי וְתִשְׁקַיְרֵי לִפִּי :
 28 גַם־הוּא עֵוֹן פְּלִילִי כִּי־כַחֲשֵׁתִי לֹאֶל מִמְעַל : אִם־
 29 אֲשַׁמַּח בְּפִיד מִשְׁנָאִי וְהִתְעַרְרַתִּי כִּי־מִצְאוֹ רַע :
 30 וְלֹא־נָתַתִּי לַחֲטָא חֲכִי לְשֹׁאֵל בְּאֵלֵה נַפְשׁוֹ : אִם־לֹאֶל
 31 אֲמַרוּ מִתִּי אֲהִלִּי מִיִּיתָן מִבְּשָׂרוֹ לֹא וְשָׁבַע : בַּחוּץ
 32 לֹא־יִלְקַח נֶגֶד דְּלִתִּי לְאַרְחָא פִּתְחָה : אִם־כִּסִּיתִי כְּאֲדָם
 33 פִּשְׁעֵי לְטָמוֹן בַּחֲכִי עֹנִי : כִּי־אֶעְרוֹץ הַמֶּזֶן רַבָּה וּבְכוּז
 34 מִשְׁפָּחוֹת יַחְתְּנִי וְאָדָם לֹא־אֲצַא פִּתְחָה : מִיִּיתָן־לִי לֵי־לֵה
 35 שִׁמְעֵ לִי רִהֹן תְּוִי שְׂדֵי־עֹנִי וְסִפֵּר כְּתָב אִישׁ רִיבִי : אִם־
 36 לֹא־עַל־שִׁכְמִי אֲשֹׁאֲנוּ אֶעֱנֶדְנוּ עֲטָרוֹת לִי : מִסִּפֵּר
 37 צַעֲרֵי אֲנִידְנוּ כִּמוֹ נֶגֶד אֶקְרַבְנוּ : אִם־עָלִי אֲדַמְתִּי
 38 תִזְעַק וְיַחַד תִּלְמִידֵי יִבְכּוּן : אִם־כָּחָה אֲכַלְתִּי בְּלִי־
 39 כֶּסֶף וְנִפְשׁ בְּעֵלְיָהּ הִפְחַתִּי : תִּזְוֹרַת חֲטָאֵי יֵצֵא חוּץ מִ
 וְתַחַת־שַׁעֲרָה בְּאִשָּׁה תִּמוֹדֵי אִיּוֹב :

וַיִּשְׁבְּתוּ שְׁלֹשַׁת הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה מֵעֲנוֹת אֶת־אִיּוֹב כִּי־לֵב

Cap. xxxii.
 Interponit
 sese tandem
 Elihu, qui
 totam con-
 troversiam
 absolvit :
 igitur, pra-
 missa de-
 fensione fa-
 cti sui, se sine
 affectu de
 tota causa
 acturum
 profiteretur.

2 וַיַּחַר אָפִי אֵלָיוּהוּא : וַיַּחַר אָפִי אֵלָיוּהוּא :
 3 בְּכִבְרֵי־כֹהֵל הַבְּוִי מִמִּשְׁפַּחַת רִם בְּאִיּוֹב חֲרָה אִפּוֹ
 4 עַל־צַדִּיק וְנִפְשׁוֹ מֵאֱלֹהִים : וּבְשִׁלְשַׁת דַּעֲוֵי חֲרָה אִפּוֹ
 5 עַל־אִשֶּׁר לֹא־מִצְאוֹ מֵעֲנָה וְיִרְשָׁעוּ אֶת־אִיּוֹב : וְאֵלֵיהוּ
 6 חָכָה אֶת־אִיּוֹב בְּדַבְרֵים כִּי זְקִנִים הִמָּה מִמֶּנּוּ לַיָּמִים :
 7 וַיִּרְא אֵלָיוּהוּא כִּי אֵין מֵעֲנָה בְּפִי שְׁלֹשַׁת הָאֲנָשִׁים וַיַּחַר הֵ
 8 וַיַּעֲן אֵלָיוּהוּא בֶן־בְּרַכְיָאֵל אִפּוֹ :
 9 הַבְּוִי וַיֹּאמֶר צַעֲרֵי אֲנִי לַיָּמִים וְאַתֶּם יֹשִׁיעִים עַל־בֶּן
 10 זָחֵלְתִי וְאִירְאִימָחוֹת דַּעֲוֵי אֲתַכֶּם : אִמְרַתִּי יָמִים יִדְבְּרוּ
 11 וְרַב שְׁנִים יִדְעוּ חֲכָמָה : אֲכֵן רוּחַ־הַיָּהוָה בְּאֲנָשׁ וְנִשְׁמַת
 12 שְׂדֵי

11

19

א

ח

ט

9 שְׂדֵי תְבִינָם : לֹא רָבִים יִחְכְּמוּ וְזִקְנִים יִבְנוּ מִשְׁפָּט :
 11 י לְכֹן אָמַרְתִּי שְׁמַעְהָ לִי אַחֲוָה דַּע אֲף־אֲנִי : הֲנִי
 הוֹחֵלְתִי לְדַבְרֵיכֶם אֲזִין עַד תְּבוֹנֹתֵיכֶם עַד תִּחְקְרוּן
 12 מֶלֶךְ : וְעַד־כֶּם אֲתַבֵּן וְהִנֵּה אִין לֵאיוֹב מוֹכִיחַ עוֹנֵה
 13 אָמְרוּ מִכֶּם : פֶּן תֹּאמְרוּ מִצֵּאֵנוּ חֲכָמָה אֵל
 14 יִדְפְּנוּ לֹא אִישׁ : וְלֹא עֶרְךָ אֵלֵי מֶלֶךְ וּבְאִמְרֵיכֶם
 טו לֹא אֲשִׁיבֵנוּ : חָתָנוּ לֹא עֵנוּ עוֹר הֶעֱתִיקוּ מֵהֶם
 16 מַלְּיָם : וְהוֹחֵלְתִי כִי לֹא יִדְבְּרוּ כִי עֲמְדוּ לֹא עֵנוּ
 17 עוֹד : אֲעִנֶה אֲף־אֲנִי חֲלָקִי אַחֲוָה דַּע אֲף־אֲנִי :

18 19 כִּי מִלְּתִי מַלְּיָם הֲצִיִקְתָּנִי רוּחַ בְּטָנִי : הִנֵּה בְטָנִי כַּצֶּל' בְּלֹא א'
 כ כִּיִּן לֹא יִפְתַּח כְּאִבּוֹת חֲרָשִׁים יִבְקַע : אֲדַבְּרָה
 21 וִירוּחַ לִי אִפְתַּח שִׁפְתֵי וְאֲעִנֶה : אֵל־נָא אִשָּׁה
 22 פְּנֵי־אִישׁוֹ אֶל־אָדָם לֹא אֲכַנֶּה : כִּי לֹא יִדְעָתִי

Cap. xxxiii.
 De natura
 afflictio-
 num disse-
 rit, ac im-
 primis qua-
 rit, An pius
 conveniat
 dicere sese
 propter eas
 à Deo pro
 hostibus
 haberi?
 qui scrupu-
 lus Jobum
 maxime
 torserat,
 multi que
 in contra-
 rium dispu-
 tat, atque
 alios affli-
 ctionis usus
 exponit.

אֵלֶּנּוּ אֲכַנֶּה כִּמְעַט יִשְׁאֲנֵי עֵשְׂנִי : וְאוֹלָם שָׁמַע־נָא
 2 אִיוֹב מֶלֶךְ וְכָל־דְּבָרֵי הַאֲזִינָה : הִנֵּה־נָא
 3 פָּרַחְתִּי כִּי דַבְּרָה לְשׁוֹנֵי בָחֲכִי : יִשְׂרָל־בִּי
 4 אָמְרִי וְדַעַת שִׁפְתֵי בְרוּר מִלּוֹ : רוּחַ־אֵל
 ה עֲשָׂתָנִי וְנִשְׁמַת שְׂדֵי תַחֲיֵי : אִם־תּוֹכַל הַשִּׁיבֵנִי
 6 עֲרִכְהָ לִפְנֵי הַתִּיצֵבָה : הֲנִי אֲנִי כִפְיָה לֵאלֹהֵי מַחְמֵר
 7 קִרְצָתִי גַם־אֲנִי : הִנֵּה אִימְתִי לֹא תִבְעֶתָךְ וְאֲכַפִּי עֲלֶיךָ
 8 9 לֹא־יִכְבַּד : אֲךָ אָמַרְתָּ כִּאֲזִנִי וְקוֹל מֶלֶךְ אֲשַׁמַּע : וְךָ
 ח' זעירא
 מלרע
 11 אֲנִי בְלִי־פֶשַׁע תִּפְּאֵנִי וְלֹא־עוֹן לִי : הֲנִי תְנוּאוֹרֵת עָלַי
 יִמְצֵא יִחְשְׁבֵנִי לְאוֹיֵב לוֹ : יִשֶׁם בְּסֹדְרֵגְלִי יִשְׁמַד כָּל־
 12 אֲרַחְתִּי : הֲנִי זָאֵר לֹא צַדִּיקָתִי אֲעִנְךָ כִּי יִרְבֶּה אֱלֹהֵי
 13 מֵאֲנוּשׁ : מְדוּעָ אֵלֶיךָ דִּיבּוֹת כִּי כָל־דְּבָרָיו לֹא יַעֲנֶה :
 טו 14 כִּי בִאֲחַת יִדְבַר־אֵל וּבִשְׁתֵּי לֹא יִשׁוּרְנָה : בְּחִלּוֹם ו
 חֲזִיז לִילֵה בְנַפְל תִּרְדְּמָה עַל־אֲנָשִׁים בְּרַתְנוּמוֹת עָלַי
 16 מִשְׁכָּב : אִן יִגְלֶה אֲזִן אֲנָשִׁים וּבְמִסְרָם יִחַתֵּם :

להסיר

18 17 יחשך נפשו : להסיר אדם מעשה וגוה מגבר יכסה :
 19 מני שחת וחיתו מעבר בשלח : והוכח במכאוב על-
 20 משכבו וריב עצמו אתן : וזהמתו חיתו לחסונפשו כ
 21 מאכל תאווה : יכל פשרו מראיושפי עצמתיו לא
 22 23 ותקרב לשחת נפשו וחיתו לממתים : אם
 24 ישרו : ויחננו ואמר פדעהו מרדת שחר מצאתי
 26 כפר : רטפשו בשרו מנער ישוב לימי עלומיו : יעתר כה
 אל אלוה וירצהו וירא פניו בתרועה וישב לאנוש
 צדקתו : ישרו על אנשים ויאמר חטאתי וישר
 28 29 העויתי ולא שוה לי : פדה נפשי מעבר בשחת וחיתי
 באור תראה : הן כל אלה יפעל אל פעמים שלש
 עסגבר : להשיב נפשו מני שחת לאור באור ההיים : ל
 31 32 הקשב איוב שמע לי החרש ואנכי אדבר : אם יש
 33 מלין השיבני דבר כי חפצתי צדקך : אם אין אתה

ויען לך
 2 : אליהואו אמר : שמעו חכמים מלי וידעים האינו לי :
 3 4 בראון מלין תבחן וחד יטעם לאכל : משפט נבחרה
 5 6 לנו נדעה כינונו מה טוב : כי אמר איוב צדקתי ואל
 7 8 הסיר משפטי : על משפטי אכזב אנוש חצי בלי
 9 פשע : מיגבר כאיוב ישתה לעג כמים : וארח
 10 לחברה עם פעלי און וללכת עם אנשי רשע : בר
 11 אמר לא יסכן גבר ברצתו עם אלהים : לכן אנשי
 12 לבב שמעו לי חללה לאל מרשעו שדי מעול : כי פעל
 13 אדם ישלם לו זכארה אישימצאנו : אף אמנס אל
 14 לא ירשעו שדי לא יעות משפט : מיפקד עליו ארצה
 15 ומי שם תבל כלה : אם ישים אליו לבו רוחו ונשמתו
 16 ינוע כל בשר יחד ואדם על עפר ישוב : מו
 ואם

Cap. xxxiv
 Cum Iobus
 sapius ad
 iudicium
 Dei provo-
 casset, et
 tantum
 non questus
 esset sibi
 ejus copiam
 non dari;
 Elihu hæc
 Iobi verba
 acriter ca-
 stigat ob
 scandalum
 quamque
 alienus sit
 Deus ab
 omni inju-
 stitia mul-
 tis explicat.

16 17 ואם בינה שמעה זאת האזינה לקול מלי: האף שונא
 18 משפט יחבוש ואם צדיק כביר תרשיע: האמר למלך
 19 בליער רשע אל נדיבים: אשר לא נשאו פני שרים
 כ ולא נכר שועל פני דל כי מעשה ידיו כלם: רגע י
 ימתו וחצורת לילה יגעשו עם ויעברו ויסירו אביר לא
 21 22 ביד: כי עניו על דרכי איש וכל צעדיו יראה: איך
 23 חשך ואין צלמות להסתר שם פעלי און: כי לא על
 24 אישישים עוד להלך אל אל במשפט: ירע בבירים
 כה לא חקר ויעמד אחרים תחתם: לכן יכיר מעבדיהם
 26 והפך לילה וידכאו: תחת רשעים ספקם במקום
 27 ראים: אשר על בן סרו מאחריו וכל דרכיו לא
 28 השכילו: להביא עליו צעקת דר וצעקת עניים
 29 ישמע: והוא ישקט ומי רשע ויסתר פנים ומי ישורנו
 ל ועל גוי ועל אדם יחד: ממלך ארס חנף ממקשי עם:
 31 32 כי אל אל האמר נשאתי לא אהבל: בלעדי אהזה
 33 אתה הרני אם עור פעלתי לא אסיף: המעמך
 ישלמנה כי מאסת כי אתה תבחר ולא אני ומת
 34 ידעת דבר: אנשי לבב יאמרו ליוגבר חכם שמע לי:
 36 לה איוב לא ברעת דבר ודבריו לא בהשכיל: אבי
 37 יבחן איוב עד נצח על תשבת באנשי און: כי יסיף על
 חטאתו פשע בנינו יספוק וירב אמריו לאל:

לה

Cap. xxxv.
 Porro de
 afflictioni-
 bus agit,
 atque scrupulo respon-
 det, casti-
 gationem
 tam acer-
 bam et
 quodidia-
 nam

ויען אליהו ואמר: הזאת
 2 3 חשבת למשפט אמרת צדקי מאל: כי תאמר מה
 4 יסכן לך מה אעיל מחטאתי: אני אישיבך מלין ואת
 ה רעה עמך: הבט שמים וראה ושור שחקים גבהו
 6 מפר: אם חטאת מה תפעל בו ורבו פשעך מה
 7 תעשה לו: אם צדקת מה תתן לו או מה מידך
 8 9 יקה: לאיש כמון רשעו ולבן אדם צדקתה: מרוב
 עשוקים D a d a נ

1 עשוקים יעיקו ישועו מזרוע רבים: ולא אמר איהו
 2 אלוה עשי נתן זמרות בלילה: מלפנו מבהמות
 3 ארץ ומעוף השמים יחכמנו: שם יצעקו ולא יענה
 4 מפני גאון רעים: אך שוא לא ישמע אל ושרי לא
 5 ישורנה: אף כיתאמר לא תשורנו דין לפניו ותחולל
 6 לו: ועתה כיראין פקד אפולא ידע בפש מאר: טו
 7 ואיוב הבל יפצה פיהו בבל דעת מלין יכבר: 16
 8 ויסף אליהו ויאמר: כתר לי זעיר לן
 9 ואחוק כיעוד לאלוה מלים: אשא דעי למרחוק
 10 ולפעלי אתך צדק: כי אמנם לא שקר מלי תמים
 11 דעת עמך: הן אל כביר ולא ימאס כביר כח לב: ה
 12 לא יחיה רשע ומשפט עניים יתן: לא יגרע מצדיק
 13 עינו ואת מלכים לכסאו ישיבם לנצח וינבחו: ואם
 14 אסורים בזקים ילכו ברחבי עני: ויגר להם פעלים
 15 ופשעיהם כיתגברו: ויגל אונם למוסר ויאמר כיי
 16 שובן מאון: אם ישמעו ויעברו יכלו ימיהם בטוב
 17 ושניהם בנעימים: ואם לא ישמעו בשלח יעברו ויגועו
 18 בבל דעת: וחנפיל לב ישימו אף לא ישועו כי אסרם: 13
 19 תמת בנער נפשם וחתם בקרשים: יחלץ עני בעניו
 20 ויגל בלחץ אונם: ואף הסיתר מפי צר רחב לא
 21 מוצק תחתיה ונחת שלהנה מלא דשן: ודין רשע
 22 מלאת דין ומשפט יתמכו: כי חמה פן יסיתך בשפק
 23 ורב כפר אל יטך: היערה שוער לא בצר וכל
 24 מאמצי כח: אל תשאף הלילה לעלות עמים כ
 25 תחתם: השמר אל תפן אל און כי על זה בחרת
 26 מעני: הן אל ישיב בכחו מי כמהו מורה: מי
 27 פקד עליו דרכו ומי אמר פעלת עולה: זכר כיתשניא
 28 פעלו אשר שרדו אנשים: כל אדם חורבו אנוש כה
 29 יביט

Deo non
 prodesse,
 nec verò
 ipsum ea
 delectari
 posse: deinde
 causam
 dicit, cur
 pii sapè
 longo tem-
 pore in ca-
 lamitati-
 bus relin-
 quantur,
 atque pre-
 ces ipsorum
 veluti
 negligan-
 tur.
 Cap. xxxvi
 Jovo fru-
 ctum pieta-
 tis in hac
 vitâ peni-
 tus abne-
 ganti, mi-
 sericordians
 Dei erga
 pios, etiam
 in hac vi-
 tâ, propo-
 nit: vo-
 tumque
 mortis re-
 darguit ut
 crudele, &
 Dei boni-
 tati inju-
 rium: con-
 trà ejus
 providen-
 tiam &
 curam, quâ
 universum
 mundum
 complecti-
 tur, variis
 in partibus
 ostendis.

26 יִבִּישׁ מִרְחוֹק : הַיָּדְאֵל שְׁנִיָּהּ וְלֹא נִדְעַ מִסֵּפֶר
 27 שְׁנִיּוֹלֵא חֶקֶר : כִּי גִרְעַנְטִי מִיִּמֵּי זִקְוֹ מִטֶּר לְאֹרֹ :
 28 29 אֲשֶׁר יִגְלוּ שְׁחָקִים יִרְעֻפוּ עָלָי אָדָם רַב : אִף אֲסִיבִין
 ל מִפְּרִשֵׁי עֵב תִּשְׁאֹת סִכְתּוֹ : הַיָּדְפֵרֶשׁ עָלָיו אֹרֹוּ וְשֵׁרֵשִׁי
 31 32 הַיִּסְכֶּסֶה : כִּי בִסִּדִּין עִמָּם יִתֵּן אֶכֶל לַמִּכְבִּיר : עַל-
 33 כַּפִּים כֶּסֶה אֹרֹ וַיִּצֹו עָלָיָהּ בַּמִּפְגִּיעַ : יִגִּיד עָלָיו רֵעוֹ
 אֶלֶן מִקְנֵה אִף עַל-עוֹלָהּ : אִף לִזְאֹת יַחַד לְבִי וְיִתֵּר
 2 מִמִּקְוֹמוֹ : שְׁמָעוּ שְׁמוֹעַ בְּרָגֹז קְלוֹוֹ הִנֵּה מִפְּוִיצָא :
 3 תַּחַת כָּל-הַשָּׁמַיִם יִשְׂרָהוּ וְאֹרֹוֹ עַל-כִּנְפוֹת הָאָרֶץ :
 4 אַחֲרָיו יִשְׁאֵג קוֹל יִרְעַם בְּקוֹל גְּאוֹנוֹ וְלֹא יַעֲקֹבֶם כִּי
 ה יִשְׁמָע קוֹלוֹ : יִרְעַם אֵל בְּקוֹלוֹ נִפְלְאוֹת עֲשֵׂה גְדֻלוֹת
 וְלֹא נִדְעַ : כִּי לִשְׁלֹג יֹאמֶר הוּא אֶרֶץ וְגִשְׁם מִטֶּר וְגִשְׁם
 7 מִטְּרוֹת עֹזוֹ : בִּיד-כָּל-אָדָם יַחֲתוֹם לִדְעַת כָּל-אֲנָשִׁי
 8 מַעֲשָׂהוּ : וְתִבּוֹא חִיָּה בְּמוֹ אֲרָב וּכְמַעֲוֹנוֹתֶיהָ תִשְׁכֵּן :
 9 מִן הַחֲרָד תִּבּוֹא סוּפָהּ וּמִמְזוֹרֵי קֶרֶה : מִנְּשִׁמַּת אֵל
 11 יִתֵּן קֶרֶה וְרַחֵב מִיִּם בְּמוֹצֵק : אִף-בְּרִי יִטְרִיחַ עֵב יִפְיִן
 12 עֵנַן אֹרֹוֹ : וְהוּא מִסְכּוֹת מִתְהַפֵּךְ בְּתַחְבּוּלָתוֹ לַפְעֵלִם
 13 כָּל אֲשֶׁר יִצֹּם עַל-פְּנֵי תֵבֶל אֶרֶץ : אִם לִשְׁבֹּט אִם
 14 לְאֶרֶצוֹ אִם לְחֹסֶד יִמְצָאָהוּ : הַאֲוִינָה זֹאת אֵיזֹב עֹמֵד
 טו וְהַתְּבוּנָה נִפְלְאוֹת אֵל : הַתְּרַע בְּשׁוֹם אֱלֹוִה עֲלֵיהֶם
 16 וְהוֹפִיעַ אֹרֹ עֵנָנוּ : הַתְּרַע עַל-מִפְּלְשֵׁי עֵב מִפְּלְאוֹת
 17 תָּמִים דַּעִים : אֲשֶׁר-בְּגִדֵיךָ חָמִים בְּהִשְׁקֵט אֶרֶץ
 18 מְדָרוֹם : תִּרְקִיעַ עִמּוֹ לִשְׁחָקִים חֲזָקִים בְּרֵאֵי מוֹצֵק :
 כ 19 הוֹדִיעֵנוּ מַה נֹּאמֶר לוֹ לֹא נִעְרַךְ מִפְּנֵי חֶשֶׁךְ : הַיִּסְפֵּר
 21 לוֹ כִּי אֲדַבֵּר אִם אֹמֵר אִישׁ כִּי בִלְעַ : וְעַתָּה לֹא דִבְרָאוֹ
 אֹרֹ בְּהִיר הוּא בִּשְׁחָקִים וְרוּחַ עֲבָרָה וְתַטְהֵרֶם :
 22 23 מִצְּפוֹן זָהָב יֵאָתֶה עַל-אֱלֹוִה נֹרֵא הוֹד : שְׁדֵי לֹא
 24 מִצְּאֵנָהוּ שְׁנִיָּהּ כְּחֹמֶשׁ שְׁפֹטוֹרֵב צְדָקָה לֹא יַעֲנֶה : לִכֵּן
 יִרְאוּהוּ

Cap. xxxvii.
 Providen-
 tia atque
 potentia
 Dei opera
 exponere
 pergit, ve-
 tatque Fo-
 bum cum
 Deo con-
 tendere,
 eum quoti-
 dianis Dei
 operibus
 comprehen-
 dendis im-
 par sit.

כחחבולוחיו ק

קמובלאט
 טו

יראוהו אנשים לא יראה כל חכמי לב:

לח

ויען יהוה את איוב מן הסערה

מן קרי

3 ויאמר: מיהו מחשיך עצה כמלין בלי דעת: אור:

4 נא כגבר חלצך ואשאלך והודיעני: איפה היית

ביסרי ארץ הגד אסידעת בינה: מי שם ממדיה כי ה

6 תדע או מי נטת עליה קו: על מה אדניה הטבעו או

7 מי ירה אבן פנתה: ברן יחד כוכבי בקר ויריעו כל

8 בני אלהים: ויסך בדלתים כגיהו מרחס יצא:

9 בשומי ענן לבשו וערפל חתלתו: ואשכר עליו חקי

11 וגואשים כריה ודלתים: ואמר עד פה תבוא ולא תסיף

א 12 ופא שירת בגאון גליך: המימך צוית בקר

במקום ה

13 ידעת לאחוז בכנפות הארץ וינערו

השחר ק

14 רשעים ממנה: תתהפך כחמר חותם ויתיצבו כמו

ע' חלויה

טו' חלויה לבוש: וימנע מרשעים אודם וזרוערמה תשבר:

16 הבאת עד נכבדים ובחקר תהום התהלכת: הנגלו

18 לך שערי מות ושערי צלמות תראה: התבוננת עד

19 רחבי ארץ הגד אסידעת כלה: איזה הדרך ישכך

אור וחשך איזה מקומו: כי תקחנו אר גבולו וכי כ

21 תבין נתיבות ביתו: ידעת כי אז תולד ומספר ימך

22 רבים: הבאת אר אצרות שלג ואוצרות ברד

23 תראה: אשר חשבת לעת צר ליום קרב ומלחמה:

כח 24 איזה הדרך יחלק אור יפץ קדים עלי ארץ: מי פלג

26 לשטף תעלה ודרך לחזיו קלות: להמטיר על ארץ

לא איש מדבר לא אדם בו: להשביע שאה ומשואה

28 ולהצמיח מצא רשא: היש למטר אב או מי הוליד

29 אגלי טל: מבטן מי יצא הקרח וכפר שמים מילדו:

31 באבן מים יתחבאו ופני תהום יתלכרו: התקשר ל

32 מערנות כימה או מושכות בסיל תפתח: התציא

מזרות

Cap. xxxviii.
Institutio-
ni humana
divina suc-
cedit; jam-
que ipse
Deus ad
vota, ad-
preces, at-
que ad
sermone
Fobis re-
spondet, us-
que fati-
gatum i-
psius spiri-
tum, velu-
ti in sinu
suo, com-
poneret,
suam pro-
videntiam
ac curam
erga suos,
multis ar-
gumentis
ex operi-
bus suis
desumptis,
astruit.

33 מִזְרוֹת בְּעֵתוֹ וַעֲשֵׂה עַל־בְּנֵיהֶם תִּנְחָם׃ הַיְדַעַת חֲקוֹרֵת
 34 שָׁמַיִם אִם־תִּשְׂשֹׁם מִשְׁטְרוֹ בְּאָרֶץ׃ הַתְרִים לַעֲבֹד־קוֹלְךָ
 לָהּ וְשִׁפְעַת־מַיִם תִּכְסֶּף׃ הַתְּשִׁל־חֲבַרְקִים וַיִּלְכוּ וַיֹּאמְרוּ
 36 לָךְ הִנְנּוּ׃ מִי־שֵׁת בְּטַחֲוֹרַת חֲכָמָה אוֹ מִי־נָתַן לַשִּׁכּוּי
 37 בִּינָה׃ מִי־יִסְפֹּר שְׁחָקִים בְּחֲכָמָה וּנְבִלֵי שָׁמַיִם מִי
 38 39 יִשְׁכִּיב׃ בְּצַקַּת עֵפֶר לְמוֹצֵק וּרְגָבִים יִדְבְּקוּ׃ הַתְּצוֹר
 מִלְּבִיא טָרֶף וְחַיֵּית כְּפִירִים תִּמְלֵא׃ כִּי־יִשְׁחוּ בַמַּעֲוֹנוֹת

41 יִשְׁבוּ בַסֶּכֶה לְמוֹ־אָרֶב׃ מִי־יִכִּין לַעֲרֹב צִדּוֹ כִּי־יִלְדוּ יִלְדוּ קוֹי

Cap. xxxix.
 Magnifica
 providen-
 tia ac po-
 tentia sue
 opera re-
 censere per-
 git, in on-
 gro, mono-
 cerote,
 equo, aliif-
 que: Jobus
 vero
 respondet
 tribuendo
 sibi vilita-
 tem, ac
 Deo glo-
 riam.

לט
 1 אֵל־אֵל יִשְׁעוּ וַיִּתְעוּ לְבִלֵי־אָכֵל׃ הַיְדַעַת עֵרַת לִדְת
 2 יַעֲלִי־סֶלַע חֲלָל אֵילוֹת תִּשְׁמַר׃ תִּסְפֹּר יְרֻחִים
 3 תִּמְלֵא־נֶהוּ וַיְדַעַת עֵת לְרִתְנָה׃ תִּכְרַעְנָה יִלְדֵיהֶן
 4 תִּפְלַחְנָה חֲבִלֵיהֶם תִּשְׁלַחְנָה׃ יַחֲלֹמוּ בְנֵיהֶם יִרְבוּ
 ה בָּבֶר יִצְאוּ וְלֹא־שָׁבוּ לְמוֹ׃ מִי־שִׁלַּח פָּרָא חֲפָשִׁי
 6 וּמַסְרוֹת עָרוֹד מִי־פָתַח׃ אֲשֶׁר־שָׁמְתִי עַרְבָה בֵּיתוֹ
 7 וּמִשְׁכְּנוֹתָיו מִלַּחַה׃ יִשְׁחַק לְהַמּוֹן קְרִיַה תִּשְׁאוֹת נוֹגֵשׁ
 8 לֹא־יִשְׁמַע׃ יְתוֹר הָרִים מְרַעְהוּ וְאַחַר כָּל־זִרוּק יִדְרוֹשׁ׃
 9 הַיֵּאֱבֹה רִים עֲבָדָה אִם־יִלִּין עַל־אֲבוֹסָה׃ הַתְּקַשְׁרֵדִים
 10 בְּתֹלַם עֲבָתוֹ אִם־יִשְׁדַּר עַמְקִים אַחֲרָיִךְ׃ הַתְּכַטְח־בוּ
 12 כִּי־רַב כָּחוֹ וְתַעֲזֹב אֱלֹוֵי־יִגְיַעָה׃ הַתְּאֲמִין בּוֹ כִּי־יִשׁוּב
 13 זִרְעָה וְגִרְגָה יֵאֱסֹף׃ כִּנְף־רַנְנִים נַעֲלֶסְהָ אִם־אֲבֹרָה
 14 חֲסִידָה וְנִצְרָה׃ כִּי־תַעֲזֹב לְאָרֶץ בִּיצִיָה וְעַל־עֵפֶר
 15 וְתִשְׁכַּח כִּי־רָגַל תִּזְוֹרָה וְחַיֵּית הַשְּׂדֵה תִּדְרוֹשָה׃
 16 17 הַקְּשִׁיחַ בְּנֵית־לֵאלֹהֵי לְרִיק יִגְיַעָה בְּלִי־פָחַד׃ כִּי־הִשְׂהָ
 18 אֱלֹוֵה חֲכָמָה וְלֹא־חֲלַק לָהּ בְּבִינָה׃ בְּעֵרַת בְּמַרוֹם
 19 תִּמְרִיא תִשְׁחַק לְסוֹם וּלְרַכְבוֹ׃ הַתְּתֵן לְסוֹם גְּבוּרָה
 כ הַתְּלַבֵּשׁ צִנְאוֹ רַעְמָה׃ הַתְּרַעֵשׂנוּ כַּאֲרַבְהָ הוֹר
 21 נַחְרוֹ אִמָּה׃ יַחֲפְרוּ בְעַמְקֵי וַיִּשֵׁשׁ בְּכַח יִצְאָ לְקִרְאֵת־
 22 נַשְׁק׃ יִשְׁחַק לְפָחַד וְלֹא יַחַת וְלֹא יִשׁוּב מִפְּנֵי־חֲרָב׃
 עליו D d d d 3 1 1

עליו תרנה אשפה להב חנית וכידון: ברעש זרנו 23 24
ינמא ארץ ולא יאמין כי קול שופר: בדי שפרי כה
יאמר האח ומרתוק יריח מל חמה רעם שרים

בנפיו קרי ותרועה: המבינתך יאברניך יפרש כנפולתימן: 26

אם על פיך יגביה נשר וכי ירים קננו: סלע ישכן 27 28

ויתלנן על שן סלע ומצודה: משם חפר אכל 29

ל מרחוק עיניו יביטנו: ואפרחו יעלעודם ובאשר ל קרי

חללים שם הוא: ויען יהוה את איוב מ א Cap. XL. Sermo Domini ad Iobum secundus, quo iudicium & justitiam suam, in regendo ho-

מאמר: הרב עם שדי יסור מוכיח אלוה יעננה: 2

ויען איוב את יהוה ויאמר: 3

חן קלתי מה אשיבך ירי שמתי למופי: אחת 4 ה

דברתי ולא אענה ושתים ולא אוסיף: ויען 6

יהוה את איוב מני סערה ויאמר: אור נגא כגבר 7 מן קרי

חלציה אשאלך והודיעני: האף תפר משפטי 8

תרשיעני למען תצדק: ואם זרוע כאל לך ובקול כמהו 9

תרעם: עדה נאנאון וגבה והוד והדר תלבש: הפיץ י II

עברות אפק וראה כל נאה והשפילהו: ראה כל 12

נאה הכניעהו והדך רשעים תחתם: טמנים בעפר 13

יחד פניהם חבוש בטמון: וגם אני אודה כי תושיע 14

לך ימינה: הנה נא בהמורת אשר עשיתי עמך חציר טו

כבקר יאכל: הנה נגא כחו במתניו ואונו בשרירי 16

בטנו: יחפץ זנבו כמו ארו גירי פחרו שרנו: עצמו 17 18

אפיקי נחושה גרמיו כמטיל ברזל: הוא ראשית דרכי 19

אל העשוני גש חרבנו: כי בול חרים שאר עז וכל חירת כ

השרה ישחקו שם: תחת צאלים ישכב בסתר קנה 21

ובצה: יסכהו צאלים צללו יסכהו ערבי נחל: הן 22 23

יעשק נהר לא יחפון יבטח כי יניח ירדן אל פיהו:

בעיניו יקחנו במוקשים יקב אף: תמשך ליתן בחכה 4 כה

ובחבל

Cap. XL. Sermo Domini ad Iobum secundus, quo iudicium & justitiam suam, in regendo homine, asserit, atque exemplis illustrissimis, in coercendis ac frenandis immantissimis belluis, explicat & exornat.

26 וּבְחַבְלֵי תִשְׁקִיעַ לְשׁוֹנוֹ׃ הַתְּשִׁים אֲנִי בְּאִפּוֹ וּבְחֹחַ
 27 תִּקַּב לַחְיוֹ׃ הִרְבֵּה אֵלֶיךָ תַּחֲנוּנִים אִם יִדְבַר אֵלֶיךָ
 28 רַכּוֹת׃ הִיכַרְתָּ בְרִירַת עַמְּךָ תִּקְחֵנוּ לְעֵבֶד עוֹלָם׃
 29 ל הַתְּשַׁחֲקֵנוּ בְּצַפּוֹר וּתְקַשְׁרֵנוּ לְנַעֲרוֹתֶיךָ׃ יִכְרוּ עָלֶיךָ
 30 חֲבָרִים יַחְצוּהוּ בֵּין כְּנַעֲנִים׃ הַתְּמַלֵּא בְּשִׁכּוֹרַת עוֹרוֹ
 31 וּבְצִלְצֵל דְּגִים רֵאשׁוֹ׃ שִׁים עָלֶיךָ כַּפֶּךָ זִכֵּר מַלְחַמָּה

מא אֶל תּוֹסֵף׃ הִן תּוֹחַלְתוּ וְנִכְזְבָה הָגַם אֶל מְרֵאיוֹ יִמַּל׃
 2 יִסְדּוּנֶכָּה 2
 3 3
 4 4 קרי לו
 ה וּדְבַר גְּבוּרֹת וְחֵץ עָרְכוּ׃ מִגְּלֵה פָּנָי לְבוֹשׁוֹ בְּכַפֵּל
 6 רִסְנוֹ מִי יָבוֹא׃ דַּלְתֵי פָּנָיו מִי פָתַח סִבְיוֹת שְׁנָיו
 7 8 אֵימָה׃ גְּאוּרָה אֶפְיָקִי מִנְּגִים סָגוּר חוֹתֵם צַר׃ אַחַד
 9 בְּאַחֲרֵי גִשּׁוֹ וְרוּחַ לֹא יָבֵא בִּינְהֵם׃ אִישׁ כְּבֹאחֵיהוּ יִדְבֹּקוּ
 י יִתְלַכְדוּ וְלֹא יִתְפַּרְדּוּ׃ עֲטִישְׁתִּי תִהְיֶה אֹרֶךְ וְעֵינָיו
 11 כַּעֲפַפְיֵי שַׁחַר׃ מִפְּיוֹ לִפְיָדִים יִהְלְכוּ כִּידוּרֵי אֵשׁ
 12 13 יִתְמַלְטוּ׃ מִנְּחִידָיו יֵצֵא עֵשֶׁן כְּדוֹד גִּפּוֹחַ וְאֲנִי׃ נִפְשׁוֹ
 14 גְּחֵלִים תִּלְהַט וְלֹהֵב מִפְּיוֹ יֵצֵא׃ בְּצוּאָרוֹ יִלְיָעוּ וּלְפָנָיו
 טו תִּדְוֶן דָּאֲבָה׃ מִפְּלֵי בְּשָׂרוֹ דְּבִקּוֹ יֵצֵק עָלָיו בְּלִי מוֹט׃
 16 17 לְבוֹ יֵצֵק כְּמוֹ אֲבָן וְיֵצֵק כְּפֶלֶחַ תַּחְתִּירַת׃ מִשְׁתּוֹ
 18 יִגְוּוּ אֵילִים מִשְׁבָּרִים יִתְחַטְּאוּ׃ מִשְׁגִּיהוּ חֲרָב בְּלֵי
 19 תִּקּוּם חֲגִירַת מַסַּע וְשָׂרִיחַ׃ יִחְשַׁב לַתְּבֵן בְּרוּל לְעֵץ
 כ רִקְכוּן נַחוּשָׂה׃ לֹא יִבְרִיחֵנוּ בְּדַקְשַׁת לֶקֶשׁ נַהֲפֹכֵהוּ
 21 לוֹ אֲבִי קַלְעֵ׃ כִּקֵּשׁ נַחֲשָׁבוּ תוֹתַח וְיִשְׁחַק לְרַעֲשׁ
 22 כִּידוֹן׃ תַּחְתּוֹ חֲדוּרֵי חֲרָשׁ יִרְפָּד חֲרוּץ עָלָיו שִׁט׃
 23 24 יִדְתִּיחַ כְּסִיר מְצוּלָה יִסִּישִׁים כְּמַרְקָחָה׃ אַחֲרָיו יֵאָדָר
 כה נְתִיב יִחְשַׁב תְּהוֹם לְשִׁיבָה׃ אֵין עַל-עַפְרָה מִשְׁלוֹ הִרְעִשׁוּ
 26 לְכִלְיַתַּת׃ אֵת כָּל-גְּבֵהָ יִרְאֶה הוּא מִלֶּךְ עַל-כָּל-בְּנֵי-

Cap. XLII : וַיַּעַן אִיּוֹב אֶת-יְהוָה וַיֹּאמֶר׃
 Jobus glo-
מב שַׁחַךְ׃
 דעת D d d d 4 7 3

Cap. XLI.
 Fustam
 providen-
 tiam suam,
 atque ordi-
 nem, in re-
 gendo
 mundo, in
 exemplo
 balana
 ostendere
 pergit, cu-
 jus imma-
 nitatem
 certis limi-
 tibus ac
 veluti re-
 pagulis
 coerces.

2. ידעת קרי

ידעת כי כל תוכל ולא יבצר ממך מזמנה: מי זריו
מעלים עצה בלי דעת לכן הגדתי ולא אבין נפלאות
מפני ולא אדע: שמע נא ואנכי אדבר אשאלך
והודיעני: לשמע און שמעתך וערה עיני ראתך: עלה

*riam Deo
tribuit.
Deus Job
bun iusti-
ficat pra
amicis;
ipsiusque
calamitates
beneficii, ac
omni bene-
dictionum
genere pen-
sat; atque
duplum ipsa
reddit.*

פחה באחנת

כן אמאם ונחמתי על עפר ואפר:
ויהי אחר דבר יהוה את הדברים האלה אל איוב
ויאמר יהוה אל אליפו התימני חרה אפי כך ובשני
רעך כי לא דברתם אלי נכונה כעבדי איוב: ועתה
קח לך שבעה פרים ושבעה אילים ולכו אל עבדי
איוב והעליתם עולה בעדכם ואיוב עבדי יתפלל
עליכם כיו אם פניו אשא לבלתי עשות עמכם נבלה
כי לא דברתם אלי נכונה כעבדי איוב: וילכו אליפו
התימני ובלדר השוחי צפר הועמרתו ויעשו כאשר
דבר אליהם יהוה וישא יהוה את פני איוב: ויהוה שב
את שבית איוב בהתפללו בעד רעהו ויסף יהוה את
כל אשר לאיוב למשנה: ויבאו אליו כל אחיו וכל
אחיתיו וכל ידעיו לפניו ויאכלו עמו לחם בביתו
ויגדו לו וינחמו אתו על כל הרעה אשר הביא יהוה
עליו ויתנו לו איש קשיטה אחת ואיש גוס זהב אחר:
ויהוה ברך את אחרית איוב מדאשתו ויהיו לו
ארבעה עשר אלף צאן וששת אלפים גמלים ואלף
צמר בקר ואלף אתונות: ויהיו לו שבענה בנים
ושלוש בנות: ויקרא שם האחת מימה ושם השנית
קציעה ושם השלישית קרן הפוך: ולא נמצא נשים
יפות כבנות איוב בכל הארץ ויתן להם אביהם נחלה
בתוך אחיהם: ויחי איוב אחר זאת מאה וארבעים
שנה וירא את בניו ואת בני בניו ארבעה דורות: ויראה ק

סבו ח קרי

17

חוק

וימת איוב זקן ושבע ימים:

מכוב מסוקי איוב אלף ושבעים וסימנו וגלית להם עתרת שלום ואמת וחציו אשך
קומטו ולא עת וסדריו סמונה וסימנו אהב הסערי ציון: שיר